

66. évfolyam 2. szám
CENTENÁRIUMI KIADÁS

A REFORM

100
ÉVE

A REFORMÁCIÓ *Hírnöke*

Isten utolsó segítsége

A késői eső és Isten művének befejezése

Imaheti felolvasás 2025. július 11-20.

A fontossági sorrend

Vannak olyan körülmények az életben, amikor sürgető helyzettel nézünk szembe. Izrael gyermekeinek kivonulása előtti utolsó órákban az idő nagyon korlátozott volt. Isteni utasításokat kaptak a húsvéti vacsorával kapcsolatban: „És ilyen módon egyétek azt meg: Derekaitokat felövezve, saruitok lábaitokon és pálczáitok kezetekben, és **nagy sietséggel egyétek azt; mert az Úr pászkája az**” (2. Mózes 12:11).

Nem volt idő késlekedésre, nem volt idő cipő nélkül a lábakat pihentetni, még a botjukat sem tehették le. Sietve kellett elfogyasztaniuk a szimbolikus vacsorát. Miért?

Isten elmagyarázta: „Mert általmégyek Egyiptom földén ezen éjszakán és megölök minden elsőszülöttet Egyiptom földén, az embertől kezdve a baromig, és Egyiptom minden istene felett ítéletet tartok, én, az Úr. És a vér jelül lesz néktek a házakon, a melyekben ti lesztek, **s meglátom a vért és elmegyek mellettetek** és nem lesz rajtatok a csapás veszedelmekre, mikor megverem Egyiptom földét” (2. Mózes 12:12-13).

Élet-halál kérdése volt. Isten útmutatásai szerint kellett rangsorolniuk idejüket.

Nem ilyen helyzetben vagyunk-e ma is? „Mert ímé, sötétség borítja a földet, és éjszaka a népeket” (Ésaiás 60:2). Nem nézünk-e ma durva sötétséggel a babiloni zűrzavarba átitatott sokaság között? „És kiálta teljes erejéből, nagy szóval mondván: Leomlott, leomlott a nagy Babilon, és lett ördögöknek lakhelyévé, minden tisztátalan léleknek tömlöczévé, és minden tisztátalan és gyűlölséges madárnak tömlöczévé. Mert az ő paráznasága haragjának borából ivott valamennyi nép, és a földnek királyai ő vele paráználkodtak, és a földnek kalmárai az ő dobzódásának erejéből meggazdagodtak. És hallék más szótatot a mennyből, a mely ezt mondja vala: **Fussatok ki belőle én népem, hogy ne legyetek részesek az ő bűneiben, és ne kapjatok az ő csapásaiból: Mert az ő bűnei az égig hatottak, és megemlékezett az Isten az ő gonoszságairól**” (Jelenések 18:2-5).

Ismételjük el újra: ez élet-halál kérdése volt. A társadalmat irányító uralkodók és kereskedők belegabalyodnak a babiloni zűrzavart okozókkal való tiltott kapcsolatok szőtt hálójába. Hogyan lehetünk biztosak abban, hogy mentesek vagyunk teljesen e csapdától? Hogyan segíthetünk másoknak is, hogy kiszabaduljanak belőle?

Már 100 éve létezőnk. Szerencsére Isten kegyelméből sok minden megvalósult. De nagyon sok minden nem valósult meg. Szóval tényleg kevés az idő.

„A munkát, amelyet a gyülekezet elmulaszt a béke és jólét idején, rettenetes válságban kell majd elvégeznie, a legcsüggesztőbb és legijesztőbb körülmények között. A figyelmeztetést, amelyet a világhoz való alkalmazkodás elhallgattatott és visszatartott, a hit ellenségeinek leghevesebb támadásai közepette kell majd továbbadni.” – Bizonyosságtételek, 5. kötet, 338.

Igen, sietnünk kell. „Áron is megvegyétek az alkalmatosságot, mert a napok gonoszok” (Efézus 5:16). A Szentlélek teljes kiáradása már régóta esedékes, természetesen nem a mi tökéletes Istenünk valamilyen hiányossága miatt, hanem inkább azért, mert belőlünk hiányzik, hogy éhezünk és szomjazzunk a Lélek után, és belőlünk hiányzik, hogy teljességgel felkészüljünk az Ő kegyelme által.

„Megnyitjuk-e szívünk ajtaját Jézusnak, és minden utat lezárunk-e, amely Sátánhoz vezet? Nagyobb világosságot és erőt nyerünk-e naponta, hogy megállhassunk Krisztus igazságosságában? Eltávolítunk-e szívünkben minden önzést, és megtisztítjuk-e, felkészülve a késői eső fogadására?” – Historical Sketches, p. 155.

Krisztus kegyelmesen biztosította az utat kereszthalálával, feltámadásával és mennybemenetelével. Most, minden eddiginél nagyobb szükségünk van a Szentlélekre. Az, hogy őszintén könyörögjünk érte, a legfontosabbá kell váljon.

A Hetednap Adventista
Reformmozgalom
Hivatalos Gyülekezeti
Kiadványa

„A világnak emberekre van leginkább
szüksége, - olyan emberekre, akik meg
nem vehetők, sem el nem adhatók”
— Nevelés, A Biblia hőseinek élete

Editor B. Montrose
Layout and Design D. Conceição

Web: <http://www.sdarm.org>
e-mail: info@sdarm.org

A kiadvány eredeti címe:
THE REFORMATION HERALD®
(ISSN 0482-0843)

A kiadvány írásai a Biblia tanításain keresztül
gyarapítja azok lelki életét, akik szeretnék
jobban megismerni Istent.

Angol nyelven kiadja: Seventh Day
Adventist Reform Movement General
Conference, P. O. Box 7240, Roanoke,
VA 24019-0240, U.S.A.

Nyomtatta és terjeszti:

Hetednap Adventista Reformmozgalom
Magyarországi Területe.

6760 Kistelek, Damjanich u. 20

web: www.hnarm.hu,

e-mail: hnarm.hu@gmail.com

info@hnarm.hu

Nyomtatás készült: Editura Păzitorul

Adevărului Str. Morii, Nr. 27. 505200,
Făgăraș - Jud. Brașov

Tel. 0268 213714, Fax 0268 214111,

web: www.azsmr.ro

e-mail: info@azsmr.ro

ISSN 1222-8532

Copyright © 2025

Illustrations: Adobe Stock on the front cover Freepik on pp. 4, 7, 9, 13, 17, 19, 28, 31, 34;
Creative Commons on pp. 22, 27.

ISTEN UTOLSÓ SEGÍTSÉGE

Ha valamit megerősítenek, az tovább erősödik, hogy ne törjön el, amikor egyébként természetesen hajlamos lenne elpattanni nagy nyomás alatt.

Mi a helyzet veled? Erősnek érzed-e magad most fizikailag, mentálisan és lelkileg? A történelem e bizonytalan időszakában minden hívőnek tisztában kell lennie emberi gyarlóságával és korlátaival – és a Mindenhatóra való nagy szükségével.

Isten az Ő könyörületessége miatt jól ismeri, hogy mennyire hasznunkra válna most egy plusz erősítés, ezért ebben az évben, a Hetednapi Adventista Reformmozgalom megalakulásának 100. évfordulója alkalmából úgy láttuk, hogy szükségünk van az Ő végső segítségére, hogy befejezzük a hívőkre bízott feladatot ezekben az utolsó napokban.

Az Imahéten való összegyűléseink alkalmával imádkozzunk alázatosan és buzgón a Szentlélek kiadásáért a maga teljességében. Ez a „felfrissítés” egy mennyből ígért csodálatos megerősítés, amelyet egyszerű feltételek mellett kegyelmesen megkapjuk.

Az Imahét olvasmányai elének tárják azokat a feltételeket és bőséges áldásokat, amelyek a Szentlélek késői eső erejében való befogadásából származnak.

Hitünk gazdag jutalmat fog kapni miközben ezeket az olvasmányokat „Isten utolsó segítsége” témában folytatjuk azzal a céllal, hogy valóban megfeleljünk ezeknek a feltételeknek. Alljunk nyitottan és készen a Szentlélek kiadásának fogadására! Arra is ügyeljünk, hogy megosszuk ezeket az olvasmányoknak a nagyszerű áldását másokkal is, azokkal is akik esetleg egyedül vannak.

Az Úr válaszoljon mindazok szívből jövő vágyára, akik komolyan keresik ezt a megerősítést, és részesüljenek a késői eső áldásában a Szentlélek kiárasztásában ezen a különleges Imaheti felolvasás alkalmával!

Tartalomjegyzék

1. Az olaj mindig folyik	4	5. Heves próbák között	22
2. A mennyei galamb	9	6. Az egységben rejlő erő	28
3. Üres Edények	13	7. Győzelemről győzelemre	34
4. Étkezési előkészület	17	Vers: Mert én veled vagyok	40

1. FELOLVASÁS
2025. július 11.
péntek

Az olaj mindig folyik

Összeállítás Ellen G White írásaiból

„Akkor hasonlatos lesz a mennyeknek országa, ama tíz szűzhöz, akik elővevén az ő lámpásait, kimenének a vőlegény elé. Öt pedig közülök eszes vala, és öt bolond. Akik bolondok valának, mikor lámpásaikat elővevék, nem vivének magukkal olajat; Az eszesek pedig lámpásaikkal együtt olajat vivének az ő edényeikben. Késvén pedig a vőlegény, mindannyian elszunnyadának és aluvának. Éjfélkor pedig kiáltás lön: Ímhol jó a vőlegény! Jőjjetek elébe! Akkor felkelének mind azok a szűzek, és elkészíték az ő lámpásaikat. A bolondok pedig mondanak az eszeseknek: Adjatok nekünk a ti olajotokból, mert a mi lámpásaink kialusznak. Az eszesek pedig felelének, mondván: Netalán nem lenne elegendő nekünk és néktek; menjetek inkább az árusokhoz, és vegyetek magatoknak. Mikor pedig venni járnak vala, megérkezik a vőlegény; és akik készen valának, bemenének ő vele a menyegzőbe, és bezáraték az ajtó. Később pedig a többi szűzek is megjövének, mondván: Uram! Uram! nyisd meg mi nekünk. Ő pedig felelvén, monda: Bizony mondom néktek, nem ismerlek titeket. Vigyázzatok azért, mert sem a napot, sem az órát nem tudjátok, a melyen az embernek Fia eljő.” (Máté 25:1-13)

Az arany olaj

„Legyenek a ti derekaitok felövezve, és szövétnekeitek meggyújtva. Ti meg hasonlók az olyan emberekhez, akik az ő urukat várják, mikor jő meg a menyegzőről, hogy mihelyt megjön és zörget, azonnal megnyissák néki. Boldogok azok a szolgák, kiket az úr, mikor hazamegy, vigyázva talál. Bizony mondom néktek, hogy felövezvén magát, leülteti azokat, és eljövén, szolgál nékik. És ha megjön a második őrváltáskor, és ha a harmadik őrváltáskor jő meg, és úgy találja őket, boldogok azok a szolgák ... Ti is azért legyetek készek, mert amely órában nem gondolnátok, abban jő el az embernek Fia.” (Lukács 12:33-40)

Figyelmeztetnek bennünket, hogy ne fosszuk meg lelkünket azoktól a kiváltságoktól, amelyeket az Úr biztosított, hogy gazdagok legyünk hitben, és örökösök legyünk az ígélet szerint. Figyeljük éberén az Úr eljövételét! A lelki szenderegés első jeleit győzzük le feltétlenül! Álljunk ellene határozottan a lelki tunyaság kezdődő jeleinek! „Józanok legyetek, vigyázzatok!” (1. Péter 5:8) – buzdít az apostol. Használjunk ki minden pillanatot hűségesen! „Aki mindvégig áll-

hatatos marad, az idvezül.” (Máté 24:13) Azt mondták nekünk, hogy dolgozzunk saját üdvösségünkön, és az, ahogyan ezt meg kell tennünk, világosan le van írva: „Mert Isten az, a ki munkálja bennetek mind az akarást, mind a munkálást jó kedvéből.” (Filippi 2:13)

Akik készek találkozni Urukkal, azok lámpásukat tartsák megtöltve a kegyelem olajával. Ennek elmulasztása különböztette meg a balga szüzeket a bölcsesektől. Lámpájuk volt, de olajuk nem; jellemük nem állta ki a próbát. A bölcs szüzek nemcsak jól ismerték az igazságot, hanem Krisztus kegyelme által hitük, türelmük és szeretetük folyamatosan növekedett. Lámpáikat megtöltötték a világ Világosságával való kapcsolattal. Amikor a balga szüzek arra ébredtek, hogy lámpáik halványan égnek vagy kialszanak a sötétben, a bölcs szüzek, fényesen égő lámpákkal, bementek az ünnepi terembe, és az ajtókat bezárták.

Az olaj, amellyel a bölcs szüzek megtöltötték lámpásukat, a Szentlelket jelképezi. „Majd visszatérek az angyal, a ki beszél vala velem, és felkölte engem, mint mikor valaki álmából költetik fel. És monda nékem: Mit látsz te? És mondám: Látok ímé egy merő arany gyertyatartót, tetején az olajtartója, rajta pedig annak hét szövétneke, és hét cső a szövétnekekhez, a melyek a tetején vannak; És mellette két olajfa: egyik az olajtartó jobb oldalán, a másik pedig annak bal oldalán... És felelék, és mondám néki: Mi ez a két olajfa a gyertyatartó jobb és bal oldalán? És másodszor is felelék, és mondám néki: Micsoda az olajfának az a két ága, a melyek a két arany cső mellett vannak, és öntik magukból az aranyat? És szóla nékem, mondván: Hát nem tudod-e, mik ezek? És mondám: Nem, Uram! És monda nékem: Ezek ketten az olajjal felkenettek, a kik az egész föld Ura mellett állnak. (Zakariás 4:1-3; 11-14)

„Az Úr a trónját körülvevő szent lényeken keresztül állandó kapcsolatot tart fenn a föld lakosaival. Az arany olaj azt a kegyelmet képviseli, mellyel Isten a hívők lámpásait megtöltve tartja. Ha nem tölténé ki a szent olajat a mennyből Isten Lelkének üzenetei által, a gonoszság eszközei teljesen eluralkodnának az embereken. Istenre hozunk szégyent, mikor nem fo-

gadjuk el üzeneteit. Azt a szent olajat utasítjuk vissza, melyet lelkünkbe akar tölteni, hogy továbbítsuk a sötétben veszteglőknek.” – A Te Igéd Igazság, 107.

Amikor majd meghalljuk a kiáltást: „Íme, jön a vőlegény! Menj ki, hogy találkozz vele!” (Mt 25:6) akkor,

***Akik készek találkozni Urukkal,
azok lámpásukat tartsák
megtöltve a kegyelem olajával.***

akik nem kapták meg a szent olajat, akik nem ápolták szívükben Krisztus kegyelmét, a balga szüzekhez hasonlóan azt fogják tapasztalni, hogy nem állnak készen az Urukkal való találkozásra. Önmagukban nincs erejük az olaj megszerzésére, és életük tönkrement. Viszont, ha kéri Isten Lelkét, ha Mózeshez hasonlóan könyörögnek: „mutasd meg nékem a te dicsőségedet” (2. Mózes 33:18), akkor Isten szeretete kiárad a szívükbe. Az arany olajat nekünk adják.

Az olaj kitöltése

„Isten gyermekei legyenek csatornák a világegyetem legnagyobb befolyásának. Zakariás látomásában az Isten előtt álló két olajfa az aranycsöveken át táplálja a szenthely olajedényét. Ezekből töltik fel a szenthely lámpáit, hogy szüntelenül világító, ragyogó fényt árásszanak. Ugyanis az Isten jelenlétében levő felkenektől árad népéhez az isteni fény, szeretet és erő, hogy másoknak továbbíthassák a fényt, örömet s felüdülést. Váljanak közvetítővé, melyen át Isten eszközei továbbíthatják szeretetének áráját a világhoz.

Isten célja ma is az, mint amikor Izráelt kihozta Egyiptomból. Mikor a világ látja Isten jóságát, kegyességét, igazságát s a gyülekezetben megnyilvánuló szeretetét, akkor Isten jellemét látja. S mikor Isten törvénye ennyire meglátszik életükben, a világ is felismeri azok fensőbbiségét, akik minden más nép-

A világosság visszatükrözése és ragyogtatása

A mozgalom elnevezés cselekvést jelent!
Tükrözzük vissza Krisztus világosságát tettekkkel:

Válassz egy személyt, akiért imádkozni fogsz ezen az imahéten! Mond el neki, hogy, hogy imádkozni fogsz érte, és ne hogy elfeledkezz róla.

Ezen az Imahéten imádkozni fogok ...ért.

nél jobban szeretik, félik és szolgálják Istent. **Isten szeme rajta nyugszik népének minden egyesén. Terve van mindegyikükkel.**” – Bizonyágtételek, 6. kötet, 11-12.

Más országokra is kiárad a világosság

„A reménység és kegyelem üzenetét el kell vinni a föld végső határáig. Kinyújthatja kezét mindenki, aki akarja, és megragadhatja Isten erejét. Békét köthet vele, és békessége lesz. Nem borítja többé éjfél sötétség a pogányokat. A homály eloszlik az Igazság Napjának ragyogó fénysugarai előtt. Krisztus legyőzte a pokol hatalmát.

De nincs ember, aki tudna olyat adni, ami neki sincs. Isten művében nem lehet semmi ember kezdeményezte dolog. Senki nem lehet a saját erőfeszítéséből Isten fényhordozója. Az aranyolaj, amelyet a mennyei követek öntöttek az aranycsövekbe, továbbfolyt a templom lámpáiba, és lehetővé tette, hogy állandóan nagy fény nyel éjgenek. Az ember is az állandóan reá áradó isteni szeretet nyomán tud fényt árasztani. Mindazok szívébe, akik hitben Istennel egyesültek, a szeretet aranyolaja bőven ömlik, hogy jó cselekedetekkel és az Isten iránti igazi, őszinte szolgálattal továbbítsák a fényt.

A Szentlélek magasztos és felmérhetetlen ajándékai a menny minden kincsét magukban foglalják. Nem Istenen múlik, hogy kegyelmének gazdagsága nem árad a föld lakóira. Ha mindenki meg akarná kapni ezeket az ajándékokat, mindenki beteljesedne Szentlélekkel.

Minden léleknek kiváltsága, hogy élő csatornaként továbbítsa a világnak Isten kegyelmének kincseit, Krisztus kimeríthetetlen gazdagságát. Krisztus mindennél jobban vágyik olyan eszközökre, akik megismertetik a világgal Lelkét és jellemét. A világnak pedig mindennél nagyobb szüksége van arra, hogy emberek bemutassák a Megváltó szeretetét. Az egész menny olyan eszközökre vár, akik által az emberek örömét és áldását szolgáló szent olajat áraszthatja.” – Krisztus Példázatai, 289.

Mindenki egy edény

„Ha azonban Isten egyháza tagjainak jelenleg nincs élő összeköttetésük a lelki növekedés forrásával, akkor nem lesznek felkészülve az aratás idejére. Ha nem tartják lámpájukat feldíszítve és égve, akkor a rendkívüli szükség idején nem részesülnek a kegyelem nagyobb mértékében.

Csak azok lesznek képesek ezt az erőt napi szükség-

letükhöz és tehetségükhöz mértén felhasználni, akik a kegyelmi forrás állandó és újabb áldásaiban részesülnek. Ahelyett, hogy az eljövendő időkre várakoznának, amely őket csoda által ruházza fel a lelki erő rendkívüli mértékével, adják át magukat a léleknyerés munkájának, hogy Isten átformálhassa, és hasznos edényekké tegye őket. Naponta megragadnak minden alkalmat a szolgálatra, és ezzel tesznek bizonysgot a Mesterről, bárhol legyenek, akár az otthon szerény munkakörében vagy a nyilvánosság előtt...

A felszentelt munkás csodálatos vigasza az a tudat, hogy földi életében még Krisztus is naponként kérte Atyjától a szükséges kegyelmet, és csak az Atyával töltött együttlét után ment másokat áldani és erősíteni. Nézd, miként borul térdre Isten Fia imában Atyja előtt... **mindenkinek, aki teljesen átadja magát, isteni segítségét ígéri. Példája bizonyítja, hogy a mélységes hitből fakadó komoly és állhatatos könyörgés, valamint művéhez való teljes ragaszkodás és odaadás, megszerzi a Szentlélek segítségét minden ember részére, a bűnnel vívott harcában.**” – Az Apostolok Története, 37-38.

Most azonnal elérhető!

„A menny egész kincstára arra vár, hogy igényeljük és elnyerjük, s mihelyt az áldást elvettük, a magunk részéről is közölnünk, továbbítanunk kell. Így veszik táplálékukat a szent lámpások, s így válik az egyház a világosság hordozójává e világban.

Napjainkban ennek a feladatnak, munkának végzését várja el az Úr minden lélektől, mialatt a négy angyal a földnek szélét tartja, hogy mindaddig ne fújjanak, amíg Isten elpecsételi szolgálait, homlokukon. Kedvteléseink üzésére nincs idő. A lélek lámpását tartsuk jó karban. Tápláljuk a kegyelem olajával. Minden óvintézkedést tegyünk meg, hogy a lelki hanyatlást meggátoljuk, nehogy az Úrnak nagy napja készületlenül találjon bennünket, mint éjszakai tolvaj. Istennek minden tanúja dolgozzék, az Isten rendelte vonalon. Szerezzünk naponta mélységes, élő tapasztalatokat a tökéletes keresztény jellem kialakítása útján. **Részesüljünk naponta a szent olajban, hogy másoknak is juttathassunk. Aki csak akarja, mindenki a világosság hordozója lehet a világ számára. Jézusban tűnjünk el, merüljünk el teljesen. Fogadjuk el az Úr szavát, tanácsként, tanításként és adjuk tovább örömmel.** Imádkozzunk sokat, szükségünk van rá. Krisztus parancsa: 'Szüntelenül imádkozzatok,' nevezetesen emeljük fel lelkünket

*Minden léleknek kiváltsága,
hogy élő csatornaként
továbbítsa a világnak Isten
kegyelmének kincseit, Krisztus
kimeríthetetlen gazdagságát.*

Istenhez, minden hatalom és eredmény Forrásához.

Lehetséges, hogy már hosszú ideje a keskeny utat járjuk, ám de ezt ne tartsuk biztosítéknak, hogy mindig követni is fogjuk. Ha Lélek közösségében Istennel jártunk, ezt azért tehattük, mert naponta hittel kerestük Őt. A két olajfából a csöveken keresztül ömlő olaj hozzánk is eljutott. Ám akik nem élnek imaéletet, nem várhatják el, hogy részesülnek a jóság, türelem, hosszan tűrés, gyengédség, szeretet aranyolajában.

Mindenki szakadjon el a világtól, amely telve gonoszsággal. Ne csupán bizonyos ideig járjunk Istennel, majd azután távozzunk Tőle, hogy magunk gyújtotta szikráink fényében járjunk. Szilárd kitartás, állandó hitélet, ez a cél...

Jelenleg a kegyelem idejét éljük, a Szentlélek kitöltésének idejét. Kérjük áldásait. Ideje, hogy sokkal odaadóbbak legyünk. Reánk bízta Isten a fáradságos, de boldog, dicső művet, nevezetesen, hogy Krisztust kinyilatkoztassuk a sötétségben szenvedőknek. Hivatásunk, hogy a különleges, korszerű igazságokat hirdessük. Mindehhez a Lélek kiárasztására szorulunk. Imádkozzunk érte. Az Úr elvárja, hogy kérjük Tőle. Ez idáig még nem tettük teljes szívvel.” – Bizonyosságtételek a Prédikátoroknak, 243.

Meggátolom-e a folyamatot?

„Az Úr soha ki nem tölti addig a Szentlelket, míg a gyülekezet tagjai egyet nem értenek, míg keserűséget táplálnak egymás iránt. Az irigykedés, féltékenységek, az aljas gyanúsítások és megjegyzések Sátántól származnak, s hathatósan elzárják az utat a Szentlélek tevékenysége előtt. A világon semmi sem annyira becses Isten szemében, mint gyülekezete. Semmit se őriz oly féltő gondoskodással, és semmi sem sérti annyira, mint az olyan tett, mely csökkenti az Úr szolgálatát

végzők tekintélyét. Elszámolásra vonja mindazt, aki bírálgatással és csüggesztéssel segíti az ellenfelet.

Akikből hiányzik a megértés, gyengédség és szeretet, az nem tudná Krisztus munkáját végezni. Mielőtt beteljesedhetne a jövődőlés, hogy a leggyengébb olyan lesz, mint Dávid, a Dávid háza pedig, mint az Úr anyaga, Isten gyermekeinek előbb félre kell tenniük mindennemű gyanúsítást testvéreik ellen. Szívnek szívvel kell összedobbanni. Sokkal bőségesebben kell megnyilatkoznia a keresztény jóindulatnak. Fülembé csengnek a szavak: 'Tartsatok össze, összetartsatok!' Az ünnepélyes, szent, mai igazságnak egygyé kell kovácsolni Isten népét. Vesszen ki közülük az elsőbbségre vágyás. Egyetlen versengés nyelje el a többit: Ki hasonlít a legjobban Krisztus jellemére? Ki rejti el magát Jézusban a legteljesebben?...

Jellemünk átalakulása bizonyítja a világ előtt, hogy Krisztus szeretete él bennünk. Az Úr elvárja népétől, hogy megmutassa, hogy a kegyelem megmentő ereje át tudja alakítani a hibás jellemet. Kiegyensúlyozottá és gyümölcstermővé teheti azt.

De, hogy Isten munkája megvalósulhasson, elő kell készülnünk az összejövelekre. Az Úr felhív, hogy őrizzük ki szívünkben az önzést, mert az az elidegenedés gyökere. Vágyik rá, hogy gazdagon ránk tölthesse Szentlelkét, s felszólít, hogy lemondással, igénytelenséggel egyengessük előtte az utat. Ha Isten kedvéért lemondunk jellemhibáinkról, szemünk megnyílik, s látni fogjuk a botránkozás köveit, melyeket keresztényietlenségünkkel helyeztünk mások útjára. Isten felszólít minket, hogy távolítsunk el mindenemű botránykövet. Azt mondja: 'Valljátok meg bűnitéket egymásnak és imádkozzatok egymásért, hogy meggyógyuljatok, mert igen hasznos az igaznak buzgósgos könyörgése.' (Jakab 5:16) Akkor miénk lehet a bizonyosság, mint Dávidé volt, miután bevallotta

Részesüljünk naponta a szent olajban, hogy másoknak is juttathassunk. Aki csak akarja, mindenki a világosság hordozója lehet a világ számára. Jézusban tűnjünk el, merüljünk el teljesen.

bűnét. Így imádkozott: 'Add vissza nékem a te szabadításodnak örömét, és engedelmesség lelkével támogass engem. Hadd tanítsam a bűnösöket a te utjaidra, hogy a vétkezők megtérjenek hozzád.' (Zsoltárok 51:14-15)

Mikor Isten kegyelme uralkodik bennünk, a bátorság, hit, és krisztusi szeretet légköre veszi körül lelkünket, s ez éltetőn hat mindenkire, aki belélegzi. Akkor úgy mehetünk a tábori összejövetelre, hogy adunk is, nem csak kapunk. Aki Krisztus szeretetében részesült, akit Isten Lelke világosított fel, s aki megtér az igazsághoz, tudatában lesz annak, hogy mindannak adósa a drága áldásokért, akivel csak érintkezik. Az Úr olyanok elérésére használja fel az alázatos szívűeket, akiket a felszentelt lelkészek nem tudnak elérni. Oly szavak szólására készíti őket, melyek feltárják Krisztus megmentő kegyelmét.

S mikor mások áldására vannak, ők is áldásban részesülnek. Isten alkalmat ad, hogy másokra is kiterjesszük kegyét, hogy még több kegyességet árasztthasson ránk. Mikor Isten eszköze felhasználja Istentől nyert talentumait és képességeit, akkor az ő hite és reménye is megerősödik. Isteni megbízottak fáradoznak vele együtt." – Bizonyágtételek, 6. kötet, 42-43.

Állandóan folyjon az olaj

„A mai idők a megbízatás ideje. Mindenkire valamilyen ajándékot vagy tehetséget bízta, hogy fordítsa az Üdvözítő országának fejlesztésére. Isten felelős megbízottjaira, a legszerényebbtől, a legelrejtettebbtől a gyülekezetben magas tisztséget betöltőkig, mindre az Úr javait bízta. Nem egyedül csak a lelkész tud fáradozni emberek üdvösségéért. Akinek a legkisebb az ajándéka, azt sem mentik fel ajándékuk legjavának felhasználása alól, s a felhasználással úgyis növekedni fog a tehetségük. Veszélyes könnyelműsködni erkölcsi felelősségeinkkel, vagy megvetni az apró dolgok napját. Isten az ő gondviselése által az emberek

képességei szerint adja megbízatását. Senki se bánkódjék, amiért nem tudják Istent olyan tehetségekkel dicsőíteni, melyekkel sose rendelkeztek, melyekért amúgy sem felelősek." – Bizonyágtételek, 4. kötet, 618.

„Mikor aki az olajat kapja, szavakban és tettekben kiönti magából az olajat mások szükségletei ellátására, növekszik a képessége, hogy olajat vegyen magába a két olajfából. Becses, kielégítő folyamat ez: állandóan kapni, és szüntelenül adni.

Feltétlenül szükségünk is van naponta a friss készletre. Hány lelket nyerhetnénk meg, ha érintkeznénk velük! Az egész menny közvetítőkre vár, akiken át szent olajat tölthetnek ki, hogy örömet és áldást adjon másoknak. Aki eggyé válik Krisztussal, nem kell félnie, hogy ügyetlen munkát végez. Ha Krisztus lakik bennünk, szüntelenül és fáradhatatlanul fogunk tevékenykedni, s munkánk maradandó lesz. A megszentelt emberi eszközön át Isten teljessége áramlik mások számára." – Bizonyágtételek, 6. kötet, 116-117.

„Miért nem éhezünk és szomjazzuk a Lélek ajándékát? Hiszen ezen az úton nyerhetünk erőt! Miért nem beszélünk róla, imádkozunk érte, hirdetjük?...

A Lélek adja az erőt, mely fönttartja őket minden veszedelem, rokonaik ellenzése, világgyűlölete és tökéletlenségük, tévedéseik tudata közepette is." – Bizonyágtételek, 8. kötet, 22.

„Ha... ti gonosz létekre tudtok a ti fiaitoknak jó ajándékokat adni, mennyivel inkább ad a ti mennyei atyátok Szentlelket azoknak, akik tőle kérik' (Lukács 11:13). Isten helyettese a Szentlélek, a legnagyobb adomány. 'Minden jó ajándék' benne foglaltatik, és a Teremtő Isten sem adhat ennél többet és jobbat. Ha az Úrhoz fohászkodunk, hogy legyen irgalmas irántunk ínségünkben, s hogy vezéreljen bennünket Szentlelke által, lehetetlen, hogy imánk elől elzárkózzék." – Gondolatok a Hegyibeszédről, 136.

A MENNYEI GALAMB

Írta: Davi Paes Silva

2. FELOLVASÁS
2025. július 12.
szombat

Az istenség jelenléte

Az istenség minden tagja be lett vonva a megváltási tervbe. Azt olvassuk, hogy „Istent megindította az emberiség iránt érzett szánalom, és ennek következtében az Atya, a Fiú és a Szentlélek odaszánta magát a megváltás tervének kivitelezésére.” – *Counsels on Health*, 222.

„Akkor eljőve Jézus Galileából a Jordán mellé Jánoshoz, hogy megkeresztelkedjék ő általa. János azonban visszatartja vala őt, mondván: Nékem kell általad megkeresztelkednem, és te jössz énhozzám? Jézus pedig felelvén, monda néki: Engedj most, mert így illik nekünk minden igazságot betöltenünk. Ekkor engede néki” (Máté 3:13-15). Amikor Jézus megkeresztelkedett a Jordán folyóban, a mennyei angyalok élénk érdeklődéssel szemléltek a jelenetet. Amikor emberi testben jelent meg, a mi képviselőnké vált.

„Az Úr jelet ígért [Keresztelő] Jánosnak, hogy megismerje Isten Felkentjét. Most, hogy Jézus kilépett a folyóból, az ígért jel bekövetkezett; mert látta megnyílni az eget és **Isten Lelke ragyogó aranyszínű galamb képében lebegett Krisztus feje fölött.** Hang hallatszott a mennyből: 'Ez az én szerelmes Fiam, akiben én gyönyörködöm.'” – *Sons and Daughters of God*, 133.

„Krisztusnak az emberiségért mondott imája megnyitotta a menny kapuit és az Atya felelt azáltal, hogy elfogadta az emberiség érdekében mondott imáját. Jézus úgy imádkozott, mint a mi helyettesünk és kezesünk, azért most az egész emberi család az Atyához járulhat az Ő szeretett Fiának érdemei által.” – *Az Én Életem Ma, Szeptember 13.* Tehát az Atya, a Fiú és a Szentlélek egyaránt jelen volt ezen a keresztségen – amely minden egyes keresztség jelképe. Ezért kapták a hívők ezt az utasítást: „Elmenvén azért, tegyetek tanítványokká minden népeket, megkeresztelvén őket az Atyának, a Fiúnak és a Szent Léleknek nevében, Tanítván őket, hogy megtartsák mindazt, amit én parancsoltam néktek: és ímé én tiveletek vagyok minden napon a világ végezetéig. Ámen!” (Máté 28:19-20).

Miért galamb?

„A keresztségekor Őreá ereszkedő galamb Jézus jellemének gyengédségét jelképezi.” – *Szemelvények*, 2. kötet, 220.

Mit jelent ez számunkra a világtörténelem ezen szakaszában, egészen a világ végezetéig? Vajon ellenség van-e a nyomunkban?

„Megfigyelted-e már a sólymot, amikor üldözi a félénk galambot? Ösztöne megtanította a galambot arra, hogy a sólyom csak akkor tudja elragadni zsákmányát, ha magasabban repül áldozatánál. Így a galamb állandóan magasabbra emelkedik a kék ég felé, állandóan üldözve a sólyom által, amely igyekszik előnyt szerezni felette. De hiába. A galamb mindaddig biztonságban van, amíg nem engedi, hogy bármi is megállítsa felfelé repülésében. Ha azonban egyszer meginog és alacsonyabban repül, éber ellensége azonnal lecsap áldozatára. Többször érdeklődéssel és lélegzetünket visszafojtva figyeltük ezt a jelenetet, és teljes részvétet tanúsítottunk a kis galamb iránt. Milyen szomorúak lettünk volna, ha a galamb áldozatul esett volna a kegyetlen sólyomnak!

Életünk végéig tartó harcban állunk Sátánnal és félrevezető kísértéseivel. Az ellenség felhasznál minden érvet, minden kísértést, hogy megzavarja lelkünket, azért komoly erőfeszítéseket kell tennünk az örök élet elnyerése érdekében. Nem szabad letennünk fegyverzetünket, vagy elhagynunk a küzdőteret mindaddig, amíg el nem nyertük a győzelmet, és nem ujjonghatunk Megváltónkban.

Amíg tekintetünket állandóan Megváltónkra irányítjuk, hitünknek szerzőjére és bevezetőjére, addig biztonságban vagyunk. Azonban a mennyi dolgokat kell keresnünk, nem a földieket. Hit által mindig magasabbra és magasabbra kell emelkednünk Krisztus kegyelmi ajándékainak elnyerésében. Naponta szemlélve az Ő elbűvölő szépségeit, mindig jobban át kell változnunk dicső képmására. Amíg ily módon kapcsolatban élünk a mennyyel, addig Sátán hiába veti ki reánk hálóját.” – *Az Én Életem Ma, Április 11.*

Ahogy az illusztráció bemutatja, az Atya és a Fiú nem vallott kudarcot küldetésében, hogy megváltsa a

„Krisztusnak az emberiségért mondott imája megnyitotta a menny kapuit és az Atya felelt azáltal, hogy elfogadta az emberiség érdekében mondott imáját.”

bukott emberiséget az örök pusztulástól. Éppen így a Szentlélek sem fog cserbenhagyni minket ebben a csodálatos megváltási tervben, ami értünk jött létre. A Szentlélek ereje szükség szerint, mérték nélkül fog kiáradni, pontosan úgy, ahogy Isten megígérte.

A Szentlélek a vég idején

A Szentlélek az, aki a földön előkészíti Isten népét a munka befejezésére. Ezért van szükségünk arra, hogy naponta kérjük az Ő keresztségét. „[Krisztus, az embernek Fia] reggelenként – az Istennel töltött órák után – a menny világosságát hozta az embereknek. Naponta részesült a Szentlélek keresztségében.” – *Krisztus Példázatai*, 91. Ha Jézusnak szüksége volt erre a felüdülésre, mennyivel inkább szükségünk van rá nekünk bukott állapotunkban! Valójában a Szentlélek munkájára egész életünkben szükségünk van, az üdvösségünk teljes folyamata során, és abban is, hogy betölthessük szerepünket az evangélium egész világra történő eljuttatásában.

Krisztus nagyon világossá tette ezt az igazságot tanítványai számára, mielőtt felment a mennybe. Megígérte tanítványainak: „Hanem vesztek erőt, minekutána a Szent Lélek eljő reátok: és lesztek nékem tanúim úgy Jeruzsálemben, mint az egész Júdeában, és Samariában és a földnek mind végső határáig” (*Ap.csel. 1:8*).

A világosság visszatükrözése és ragyogtatása

A mozgalom elnevezés cselekvést jelent! Készüljünk fel a Szentlélek fogadására tettekkel:

Adjuk át magunkat teljesen a Szentlélek vezetésének.

Adjunk fel valamilyen konkrét dolgot, ami az utóbbi időkben közénk és Isten közé került.

„Atyám, bocsásd meg bűneimet. Segíts, hogy feladhassak mindent, ami elválaszt Tőled, hogy készen legyek Szentlelked fogadására. Ámen.”

„És ímé én elküldöm ti reátok az én Atyámnak ígéretét; ti pedig maradjatok Jeruzsálem városában, míg nem felruháztattok mennyei erővel” (Lukács 24:49).

Ki kereszttel meg minket a Szentlélekkel? Amikor az írástudók és farizeusok érdeklődtek Keresztelő János küldetéséről, ő ezt mondta nekik Krisztusról: „Én ugyan vízzel keresztekkel titeket megtérésre, de aki utánam jó, erősebb nálamnál, akinek saruját hordozni sem vagyok méltó; ő Szent Lélekkel és tűzzel kereszttel majd titeket. Akinek szórólapát van az ő kezében, és megtisztítja az ő szérűjét; és az ő gabonáját csűrbe takarítja, a polyvát pedig megégeti olthatatlan tűzzel” (Máté 3:11-12).

Jézus az, aki Szentlélekkel kereszttel meg gyermekeit.

Mikor van szükségünk arra, hogy a mennyei Galamb keresztteljen meg minket? Valójában mindennap. Ahogy már említettük, minden egyes napon szükségünk van arra, hogy ebben az isteni erőben részesüljünk – mind a saját megtérésünk érdekében, mind pedig azért, hogy új lelkeket nyerjünk meg Isten országa számára.

Zakariás próféta ezt írta: „Kérjete **esőt** az Úrtól a **késői eső idején!** Az Úr villámlást szerez, és záporosít ad nékik, és kinek-kinek füvet a mezőn” (Zakariás 10:1).

Mikor van a késői eső ideje?

„A harmadik angyal üzenete hangos kiáltássá duzzad, és eközben ti nem érezhetitek szabadnak magatokat a jelen kötelesség elhanyagolására. Nem tarthatjátok fenn azt a gondolatot, hogy az átlalatok tett erőfeszítések nélkül is eljöhet a megújulás, aminek idején majd nagy áldásban részesülhettek. Ma kell átadnotok magatokat Istennek, hogy dicsőség edényeivé tehessen benneteket és szolgálatába állíthasson! Ma kell átadnotok magatokat Istennek, hogy megüresítsétek magatokat az éntől: irigységtől, féltékenységtől, gonosz rágalmazástól, versengéstől és mindentől, ami Isten szemében becstelenség! Ma kell megtisztítanotok edényeteket, hogy készek legyetek a mennyei harmat felfogására, a késői eső záporaira. A késői eső jönni fog, és Isten áldása ki fog töltetni mindazokra, akik megtisztultak minden szennnytől. Jelenlegi feladatunk az, hogy lelkünket odaszánjuk Krisztusnak, hogy elkészülhessünk az Úrtól jövő felüdülés idejére – a Szentlélek keresztségére.” – *Szemelvények, 1. kötet, 182.*

Mik a feltételei annak, hogy részesülhessünk a Szentlélek keresztségében?

Hóseás próféta bemutatja azokat az alapvető feltételeket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy részesülhessünk a Szentlélek erejében a késői eső idején:

„Elmegyek, visszatérek helyemre, míg nem megismerik, hogy vétkeztek, és keresni fogják az én orcámat.

Nyomorúságukban keresnek majd engem! Jertek, térjünk vissza az Úrhoz, mert ő szaggatott meg és ő gyógyít meg minket; megsebesített, de bekötöz minket! Megelevenít minket két nap múlva, a harmadik napon feltámaszt minket, hogy éljünk az ő színe előtt. Ismerjük hát el, törekedjünk megismerni az Urat. Az ő kijövetele bizonyos, mint a hajnal, és eljő hozzánk, mint az eső, mint a késői eső, amely megáztatja a földet” (Hóseás 5:15; 6:1-3).

Ezekben a bibliaversekben a következő teljesítendő feltételeket találjuk a késői eső elnyerése érdekében:

Teljes odaszentelődés

„Krisztus megígérte egyházának a Szentlélek ajándékát és ez az ígéret reánk is éppen úgy vonatkozik, mint az első tanítványokra. Minden más ígérethez hasonlóan, Krisztus ezt az ígéretet is feltételekhez kötötte. Sokan vannak, akik hisznek az Úr ígéreteiben, és vallást tesznek arról, hogy igénylik azokat. Sokat beszélnek Krisztusról és a Szentlélekről, mégsem nyernek semmi áldást. **Nem adják magukat a Szentlélek vezetése és az isteni erők ellenőrzése, uralma alá.** Mi nem tudjuk használni a Szentlelket. A Szentlélek kell, hogy használjon bennünket. Isten a Lélek útján munkálkodik népében, 'munkálja bennetek mind az akarást, mind a munkálást jó kedvéből' (Filippi 2:13). Sokan azonban nem akarják magukat ennek alávetni. Életük ügyeit maguk intézik. Ezért nem is akarják elfogadni és nem is kapják meg a mennyei ajándékot. **Isten csak azoknak adja Szentlelkét, akik alázatosan várakoznak Istenre, akik éberren figyelnek vezetésére és kegyelmi ajándékaira.** Isten ereje vár azokra, akik igénylik és elfogadják azt. Ez a hit által igényelt, megígért áldás maga után von minden más áldást is. Krisztus az áldást kegyelmének a gazdagsága szerint adja nekünk. Kész arra, hogy minden lelket megáldjon szükségük és befogadóképességük szerint.” – *Jézus Élete, 579.*

„Sokan nem részesültek a korai esőben, mert nem fogadták be. Nem részesültek mindabban a jótéteményben, amelyről Isten gondoskodott számunkra. Elvárják, hogy azt a hiányukat majd a késői eső kipótolja. Majd amikor a kegyelem a legnagyobb bőségben árad, akkor szándékoznak szívüket megnyitni, hogy befogadják. Félelmetes hibát követnek el. Isten által az ember szívén megkezdett műnek – nevezetesen, hogy világosságát és ismeretét adta – állandóan fejlődnie, haladnia kell. Minden egyénnek tudnia kell saját szükségletét. Üresítsük meg szívünket minden szennnytől, és tisztítsuk meg a Lélek templomául. Bűnvallomásuk és büntelen életük, komoly imaélet és énüknek odaszentelése által készültek el a tanítványok a Szentlélek

„Isten csak azoknak adja Szentlelkét, akik alázatosan várakoznak Istenre, akik éberén figyelnek vezetésére és kegyelmi ajándékaira. Isten ereje vár azokra, akik igénylik és elfogadják azt.”

kiadására, pünkösdi napjára. Ugyanennek kell történnie napjainkban is, csak nagyobb terjedelemben. Az ember, mint eszköz, csak kérje az áldást, és várja az Urat, hogy benne művét befejezze. Isten kezdte meg a munkát, Ő végzi is be, teszi tökéletessé az embert Jézus Krisztusban. Ám nem szabad elhanyagolnunk a korai eső által szemléltetett kegyelmet. Csak azok részesülhetnek nagyobb világosságban, akik kiélik a kapott világosságot. Ha nem növekszünk naponta a cselekvő keresztény erényekben, akkor nem ismerjük fel a Szentlélek megnyilatkozásait a késői eső által. Lehetséges, hogy körülöttünk már hull, de nem vesszük észre, és nem részesülünk benne.

Sohasem nélkülözhetjük azt a segítséget, mellyel elindultunk. A korai eső idején kapott áldásokra mindvégig szükségünk van. Ám ezek egyedül nem elegendők. Egyrészt, mialatt ápoljuk a korai eső áldását, ne tévesztük szem elől azt a tényt, hogy a késői eső áldása tölti meg a kalászatokat és érleli a termést. A késői eső nélkül a termés nem érke be, és a magvető munkája hiábavalónak bizonyul. Isteni kegyelem szükséges a kezdetnél, majd pedig a haladás minden egyes lépésénél, és csak isteni kegyelem fejezheti be a művet. Gondatlanságnak nincs helye. Sose felejtsük el Krisztus figyelmeztetését: 'Vigyázatok és imádkozzatok.' 'Vigyázatok és szünte-

len imádkozzatok.' Fejlődésünkhöz, haladásunkhoz lényeges, hogy minden pillanatban összeköttetésünk legyen a mennnyel. Lehet, hogy Isten Lelkének bizonyos mértékével bírtunk, ám ima és hit által állandóan törekedjünk a Lélek nagyobb mértékére. Törekvéseinkben ne lanyhuljunk. Ha nem haladunk, ha magatartásunkkal nem járulunk hozzá, hogy mind a korai, mind a késői esőben részesüljünk, akkor elvesztjük lelkünket, de a felelősség bennünket terhel.” – *Bizonyságtétel a Lelkészeknek*, 507-508.

Most, hogy világszerte működő egyházként hivatalos megalakulásunknak 100. évfordulóját ünnepeljük, itt az ideje, hogy nagyon komolyan vegyük az előttünk álló feladatot. Most van a legfőbb ideje, hogy biztossá tegyük elhívásunkat és kiválasztásunkat, és élő összeköttetésben legyünk Urunkkal, mert „aki elkezdette bennetek a jó dolgot, elvégezi a Krisztus Jézusnak napjáig” (Filippi 1:6). Itt az ideje, hogy búcsút mondjunk ennek a gonosz világnak és elkészüljünk Jézus közeli eljövételére, hogy bemehessünk mennyei otthonunkba. Az Úr áldja meg népét szerte az egész világon a késői eső áldásával!

ÜRES EDÉNYEK 3. • FEOLVASÁS

2025. július 13.
Vasárnap

Írta: Peter D. Lausevic

A legnagyobb evangélista és tanító, akit a világ valaha is ismert, befejezte három és fél éves isteni szolgálátát, amely tanításból, prédikálásból és gyógyításból állt. A Magvető és a Mag, valamint a Búza és a Konkoly példázataiban Jézus, mint a Magvető jelenik meg. Fő feladata az volt, hogy elvesse az igazság magvát az emberiség szívébe, mivel a példázatokban Ő a Magvető, nem pedig az aratás végrehajtója: „Halljátok: Ímé, kiméne a magvető vetni.” (Márk 4:3). Emiatt „A világ Megváltójaként Krisztus állandóan látszólagos kudarccal találta szembe magát.” – Jézus Élete, 586. Bár nagy tömeg gyűlt össze, hogy hallgassa Őt, mégis ez alatt az időszak alatt nagyon kevesen fogadták el nyíltan az üdvösség üzenetét. Néhányan, mint Nikodémus, csak akkor ismerték fel a Messiást, amikor a tömeg már a kereszthez vezette Őt. Mások még valami többre vártak.

Várakozás

Csak gondoljunk bele, hogy egy olyan sürgető időben, amikor minden nemzetet tanítani kell, és Krisztus visszajövetelét siettetni, akkor Jézus azt mondja a tanítványainak, hogy **várjanak!** „És ímé, én elküldöm tireátok az én Atyámnak ígéretét; ti pedig maradjatok Jeruzsálem városában, míg nem felruháztattok mennyei erővel.” (Lukács 24:49). Nekünk is meg kell értenünk a sürgetés idején a várakozás szükségességét. „Nekünk is ugyanolyan komolyan kell könyörögnünk a Szentlélekért, mint a tanítványok tették pünkösöd napján. Ha nekik szükségük volt a Szentlélekre, akkor mi még inkább rászorulunk a segítségére. Sötétség borítja ma a Földet, akár egy szemfedő. A hamis tanok sokféle változata, tévtanítások és ördögi csalások vezetnek félre az embereket. Isten Lelke és hatalma nélkül hiába is fáradozunk az igazság terjesztéséért.” – Bizonyágtételek, 5. kötet, 117. De miért kell várni?

Egyértelmű összefüggés van Jézus visszatérése és az evangélium világméretű hirdetése között: „És az Isten országának ez az evangéliuma hirdettetik majd az egész világon bizonyosságul minden népnek; és akkor jó el a vég.” (Máté 24:14). Akkor miért várunk? Mi a Szentlélek célja? Csak néhány pontra fogunk most összpontosítani, mivel ennek a felolvasás különkiadásának a többi része részletesebben tárgyalja majd.

1. Mi hozza el a meggyőződést az ember számára?

„És mikor eljő, megfedd a világot bűn, igazság és ítélet tekintetében” (János 16:8). A Szentlélek munkája nélkül, aki meggyőzi az embert arról, hogy bűnös és Megváltóra van szüksége, prédikálhatunk akármenyit, de semmi nem fog történni.

2. Szükségünk van a Szentlélekre, mert Ő ad különleges ajándékokat Istentől.

„A Léleknek pedig kijelentése mindenkinek hasznára adatik. Mert némelyiknek bölcsesség beszéde adatik a Lélek által; ... De mindezeket egy és ugyanaz a Lélek cselekszi, osztogatván mindenkinek külön, amint akarja.” (1. Korinthus 12:7-8. er; 11) A gyülekezetnek szüksége van ezekre az ajándékokra, hogy kiegyensúlyozott módon végezhesse az evangélizálás munkáját.

3. Az is igaz, hogy azért kellett várniuk, hogy „felruháztassanak mennyei erővel.” (Lukács 24:49)

A Szentlélek isteni erőt adhatott nekik azáltal, hogy részesednek Krisztus természetében. „Amelyek által igen nagy és becses ígéretek adtak nekünk: hogy azok által isteni természet részeseivé legyetek, elkerülvén a romlottságot, amely a kívánságban van e világon.” (2. Péter 1:4) Mi történik, ha részesedünk az isteni természetből? Milyen kiváltságos dolgoknak lehetünk tanúi, miközben csodáljuk Isten kegyelmét? „Krisztussal való együttmunkálkodásuk útján részesülnek Krisztus tel-

jességében. Emberi gyengeségükben is képesek megcselekedni a Mindenható tetteit.” – Jézus Élete, 734.

Ebben az összefüggésben mit jelent a Mindenható cselekedetei kifejezés? Nyilvánvalóan nem emberi cselekedetek – így az emberek nem tulajdoníthatnak maguknak érdemet, mert ezek a cselekedetek valójában nem tőlük származnak.

„Mindazok, akik Istennek szentelik lelküket és testüket, állandóan megkapják majd a Lélek újabb és újabb testi és lelki ajándékát. Kimeríthetetlen mennyei készletek állnak a rendelkezésükre. Krisztus nekik adja saját Lelke leheletét és életét az ő életéből. A Szentlélek legnagyobb energiáit fejt ki és így munkálkodik az emberek szívében és elméjében. Isten kegyelme megnöveli és megsokszorozza tehetségeiket. Az isteni természet tökéletessége jön segítségükre **a lelkek megmentéséért végzett munkájukban.**” – Jézus Élete, 734. A Mindenható cselekedetei nem önző dicsőségért vannak. Ezek az emberek üdvösséget szolgálnak.

A hívő tudománya

Milyen tettek által válik hívővé az ember? „Mert ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta őt a halálból, megtartatol.” (Róma 10:9). Tudjuk, hogy az alárendelés cselekedete hozza el a megtérést. Éppen ezért az ördög sosem fog elfutni, amíg akaratunkat teljesen alá nem rendeljük Teremtőnk és Megváltónk akaratának: „Engedelmeskedjetek azért az Istennek; álljatok ellene az ördögnek, és elfut tőletek.” (Jakab 4:7). Ez a megtartó önátadás az őszinte hitből fakad, abból a meggyőződésből, hogy Jézus a Messiás, akit meg kell vallanunk.

Jézus három és fél évig prédikált, és mindenki láthatta, hogy Ő a Messiás. Miért vártak mégis olyan sokan egészen pünkösdig? Miért nem történt tömeges megtérés Jézus szolgálata idején? Mindannyian ugyanazt a lehetőséget kapták, mint a tanítványok, és könnyen bizonyosságot tehettek volna: „Ami kezdettől fogva volt, amit hallottunk, amit szemeinkkel láttunk, amit szemléltünk, és kezeinkkel érintünk, az életnek Igéjéről.” (1 János 1:1). De nem

tették. Miért várták meg, hogy a tanítványok egyszerre 3 000, majd egy másik alkalommal 5 000 embert keresztelejenek meg? (Lásd: Apostolok cselekedetei 2:41; 4:4.)

Miért csak akkor lettek látható eredmények? „A tanítványoknak ott kellett elkezdeniük munkájukat, ahol ő [Jézus] már elvetette az igazság magvait. Tömegek hallgatták szavait, és hittek is bennük, de nem volt erkölcsi bátorságuk, hogy megvallják Őt Megváltójuknak, nehogy kizárják őket a zsinagógából. Amikor a Szentlélek kiáradt, akkor a **Krisztus által elvetett mag virágba borult és gyümölcsöt termett.** Bátorság és reménység töltötte el a tanítványokat, és készek voltak elmenni a föld végső határáig, hogy hirdessék a feltámadott Megváltót.” – The Signs of the Times, October 14, 1889. Jézus Isten és ember is volt, ahogy a neve is utal rá: „Íme, a szűz fogan méhében, és szül fiat, és annak nevét Immánuelnek nevezik, ami azt jelenti: Velünk az Isten.” (Máté 1:23). Az istenségnek érintenie kellett az emberiséget, így „az Ige testté lett és közöttünk lakozott (és láttuk az ő dicsőségét, mint az Atya egyszülöttjének dicsőségét), teljes kegyelemmel és igazsággal.” (János 1:14.). Emberré kellett válnia, és emberként kellett győznie. „Mert nyilván nem angyalokat karolt fel, hanem az Ábrahám magvát karolta fel. Annakokáért mindenestől fogva hasonlatossá kellett lennie az atyafiakhoz, hogy könyörületes és hív főpap legyen az Isten előtt való dolgokban, hogy engesztelést szerezzen a nép bűneiért.” (Zsidók 2:16-17.).

Ebben az isteni-emberi természetben tiszta és szeplőtelen volt: „Tudván, hogy nem veszendő holmin, ezüstön vagy aranyon váltattatok meg... hanem drága véren, mint hibátlan és szeplőtelen Bárányén, a Krisztusén.” (1. Péter 1:18-19.). Ez azt jelenti, hogy büntetlen volt, és követendő példát adott nekünk: „Krisztus is szenvedett érettünk, néktek példát hagyván, hogy az ő nyomdokait kövessétek: aki bűnt nem cselekedett, sem álnokság nem találtatott szájában.” (1. Péter 2:21-22) Ez ad neki jogot arra, hogy közbenjárónk és segítőnk legyen: „Mert nem olyan főpapunk van, aki ne tudna megindulni gyarlóságainkon, hanem aki mindenben megkísértetett hozzánk hasonlóan, kivéve a bűnt.” (Zsidók 4:15) Az emberek mindezt láthatták Krisztusban. Ő megmutatta az utat a bűn feletti győzelemhez. Miért vártak hát? Mit akartak még látni? Az emberek természetüknél fogva valami tudományos alapot keresnek – és az üdvösségnél sincs ez másként. „A Biblia Isten csodálatos tankönyve és nevelőeszköze. A Biblia minden igaz tudomány alapját magában foglalja. Isten Igéje kutatásakor az ismeret minden ágával találkozhatunk. Mindenekelőtt magában foglalja a legfontosabb **tudományt**, amely a **megváltásról** szól. A Biblia Krisztus kimeríthetetlen gazdagságának kincsestára.” – Krisztus Példázatai, 67.) De mit is jelent igazából a tudomány? Pál apostol figyelmeztetett a „hamis nevű ismeret [tudomány]” ellen (1. Timótheus 6:20), vagyis az olyan ismeretek ellen, amelyek tudományosnak tűnnek, de nem rendelkeznek valódi

A tanítványoknak együtt kellett lennie, és teljesen alá kellett vetniük életüket Istennek és egymásnak is. Meg kellett üresedniük önmaguktól, és meg kellett vallaniuk egymásnak bűneiket.

alapokkal. Az igazi tudomány megfigyelésen, bizonyításra és ismételhetőségen alapul. A tudósok dokumentálják módszereiket, rögzítik a lépéseket, majd tesztelik, hogy a folyamat újra ugyanazzal az eredménnyel végződik-e. Egy eredmény akkor válik valóban tudományossá, ha más is megismétli ugyanazokat a lépéseket ugyanazok között a körülmények között, és ugyanarra a következtetésre jut. Ugyanígy az üdvösségnek is többnek kell lennie, mint csupán egy elmélet – Isten népének életében kimutathatónak és újra megismételhetőnek kell lennie.

Utánozd Krisztust

Jézus bemutatta, hogyan kell szent életet élni. Most pedig ezt valaki másnak kell utánoznia, pontosan ugyanazt a módszert követve. Ez az, ami a világot hitre vezeti. Az elmélet lehet nagyszerű; beszélhetünk róla, értékelhetjük, amennyit csak akarjuk. De utánozni azt – ez a tudományos bizonyíték.

És mi az, amit le kell másolni? Krisztus megmutatta, hogy különböző nemzetiségek, kultúrák, személyiségek, gondolkodásmódok egységgé válhatnak. „A világnak ma is szüksége van arra, amire” 2000 „évvel ezelőtt volt – Krisztus megismerésére.” – A Nagy Orvos Lábnymán, 91.

Ez emberi nézőpontból lehetetlen. Ami emberileg természetes, az ez: „*Nemzet nemzet ellen támad, és ország ország ellen*” (Lukács 21:10). Ez nem csak háborúban van így. Csak nézd meg, mi történik egy futballmérkőzés vagy más nemzetközi verseny során. Kereszténynek lenni pontosan azt jelenti, amit Ábrahámnak is meg kellett tennie: „*Menj ki a te földedről, és a te rokonságod közül, és a te atyád-nak házából a földre, amelyet én mutatok néked*” (1. Mózes 12:1). Ez csodával határos dolog lenne – valami, ami teljesen idegen az emberi természet számára – és ez az igazi kereszténység lényege. Ez az utánzás az, amiben a kereszténység ereje rejlik. „*Hogy mindnyájan egyek legyenek; amiként te, Atyám, én bennem, és én te benned, hogy ők is egyek legyenek mibennünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem*” (János 17:21). Ez az, ami hívóvé tesz valakit. „A különböző jellemű emberek között uralkodó összhang és egység a legmarkánsabb tanúságtételünk, hogy Isten küldte Fiát a világra a bűnösök megmentéséért. Ez a tanúskodás az előjogunk. De hogy ezt megtehessük, Krisztus parancsnoksága alá kell helyeznünk magunkat. Jellemünknek Krisztus jellemével összhangban kell alakulnia, s fel kell adnunk akaratainkat Krisztus akaratának. Akkor majd az ellentét egyetlen gondolata nélkül, együtt tudunk dolgozni egymással.” – Bizonyágtételek, 8. kötet, 242.

Készenlét: Vedd fel a kereszted

Ha úgy kapnánk meg a Szentlélek erejének teljességét, hogy közben nem értjük meg Krisztus jellemének megnyilvánulását és utánzását, akkor ezt az erőt helytelen

szándékokra és célokra használnánk. Ezért jött el a korai eső a tanítványokra akkor, amikor készen álltak. „*És mi-kor a pünkösd napja eljött, mindnyájan egy akarattal együtt valának*” (Apostolok Cselekedetei 2:1).

Ez az egység azt jelenti-e, hogy mindenről egyformán kell gondolkodnunk? „Sokminden nincs pontosan körülírva a Szentírásban, ami a külső formákat illeti, hanem nyitva hagyja a kérdést; s ezek felett a kérdések felett némelyek túl erősen javasolják kedvenc vélekedéseiket. Mikkor nem minden felel meg a hívők testülete némely tagjának viselkedésében, ne engedjük, hogy az apró különbségek sérelmekké duzzadjanak, vagy széthú-zást okozzanak. Nem mindig pontosan azonosak azok a módszerek és lépések, melyekkel valamely célt elérünk. Az Úr elvárja tőlünk, hogy használjuk érvelő készségünket és ítélőképeségünket, hogy eldöntsük, milyen lépéseket tegyünk. A tapasztalat fogja megmutatni, hogy melyik az a legalkalmasabb út, melyet a körülmények között kövessünk. Ne támadjon köztetek vita jelentéktelen dolgok felett. A szeretet lelkülete és a mi Urunk Jézus Krisztusnak kegyelme össze fog kötni szívet szívvel, ha minden egyesünk a menny felé tárja ki ablakait, a föld felé pedig bezárja. – Kiben Bízhatunk, 4. kötet 332. Az egység gyökere az önátadás cselekedetében rejlik – az edényeink teljes kiüresítésében. A keresztre feszítés az egyik legembertelenebb kivégzési mód volt – mindig erőszakkal hajtották végre. Aki a keresztre került, annak nem volt kiút. Az akarata odalett, a hírneve odalett. Az önbecsülése is odalett. Ez volt a legrosszabb dolog, ami valakivel történhetett. Jézus mégis azt mondja: „*És aki nem hordozza az ő keresztjét, és én utánam jő, nem lehet az én tanítványom*” (Lukács 14:27). Igen, ezt a legszörnyűbb, legembertelenebb kivégzési módot kell magunkhoz ölelnünk, mert ez az üdvösség útja. Minden áldozatot megér. Ami a világnak halál, az a hívőnek élet és erő. „*Mert a keresztről való beszéd bolondság ugyan azoknak, akik elvesznek; de nekünk, akik megtartatunk, Istennek ereje*” (1. Korinthus 1:18).

Ezt a keresztet kell átölelnünk. „*Nekem pedig ne legyen másban dicsekedésem, hanem a mi Urunk Jézus Krisztus keresztjében, aki által megfeszítettet nekem a világ, és én is a világnak*” (Galata 6:14).

„Pál részére azonban a kereszttel az egyetlent és mindent

**„Mindazok, akik Istennek szentelik
lelküket és testüket, állandóan
megkapják majd a Lélek újabb és
újabb testi és lelki ajándékát.”**

jelentette. Amióta a keresztre feszített Názáreti üldözö-jéből hű követőjévé vált, pályájának Isten tűzött ki célt; azóta soha sem szűnt meg dicsekedni a kereszttel. Abban az időben nyilvánult meg előtte Isten végtelen szerete-te, ahogy Krisztus halálában megvalósult. Élete ezáltal csodálatos változáson ment át, amely minden tervét és szándékát a mennyeivel hangolta össze. Ez órától kezdve új emberré lett Krisztusban. Saját tapasztalatából tudta, hogy a bűnös – mihelyt megismeri az Atya szeretetét, ahogy az Fia odaadásában megnyilvánult és átadja ma-gát az isteni befolyásnak – szívében olyan változást él át, hogy ezentúl számára Krisztus minden mindenben.” – Az Apostolok Története, 158. És mi történik, amikor átölel-jük ezt a keresztet? „Mikor hátunkra emeljük a keresztet, észrevesszük majd, hogy az is emel bennünket.” – Bizony-ságtételek, 8. kötet, 45.

Az iga

Mi is ez a kereszt? Miért ez az igaz vallás középpont-ja? Jézus így szól: „*Ha valaki én utánam akar jönni, tagadja meg magát, és vegye fel az ő keresztjét minden nap, és köves-sen engem. Mert aki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt; aki pedig elveszti az ő életét én érettem, az megtartja azt*” (Lukács 9:23-24).

A kereszt hordozása és az önmegtagadás egy és ugyan-az. Sokan, akik önmegtagadást gyakorolnak, mégsem ke-rülnek közelebb az üdvösséghez. Ennek oka az, hogy itt nem akármilyen kereszt hordozásáról van szó. Nekünk Jézus keresztjét kell felvennünk, és azt a magunkévá ten-ni. Más szóval: Krisztussal kell eggyé válnunk ebben a kereszthordozásban. „*Jöjjetek énhozzám mindnyájan, akik megfáradtatok és megterhelgettetek, és én megnyugvást adok néktek. Vegyétek magatokra az én igámat, és tanuljatok én-tőlem, mert én szelíd és alázatos szívű vagyok; és nyugalmat találtok a ti lelkeiteknek. Mert az én igám gyönyörűsége-s, és az én terhem könnyű*” (Máté 11:28-30). Ezt a lelki nyugal-mat csak akkor találjuk meg, ha Krisztussal egy igába ke-rülünk, és „ez az iga a teljes alárendeltséget jelenti.” – In Heavenly Places, 236.

Mi történik természetes módon, amikor önkéntesen alávetjük magunkat ennek a keresztnek?

„Krisztus mondja, hogy igája gyönyörűsége-s, és én el is hiszem neki. Azt mondja, hogy az ő terhe könnyű, és én ezt is elhiszem neki. Mikor a Krisztus igáját viselitek, akkor majd minden nyűgösködő panaszkodásotok és széthúzá-sotok el fog párologni. – Kiben Bízhatunk, 2. kötet, 498.

Ez azt jelenti, hogy a késői eső feltételei maradéktalanul teljesültek, mert az énünk teljesen kiüresedett, és Krisztus-sal teljesen beteltünk. „*Krisztussal együtt megfeszítettem; élek pedig többé nem én, hanem él bennem a Krisztus: amely életet pedig most testben élek, az Isten Fiában való hitben élem, aki szeretett engem, és önmagát adta énérttem*” (Galata 2:20).

A késői eső

Szükségünk van erőre ahhoz, hogy befejezzük a mun-kát, amelyet Isten egyénileg és egyházként is ránk bízott. „Krisztus igájának felvétele az egyik legfontosabb feltétele hatalma elnyerésének.” – Jézus Élete, 731. A keresztre fe-szítés után a tanítványok tíz napon át együtt voltak a fel-ső szobában, és ennek eredményeként megteltek erővel. Miért? Mert képesek voltak egymás között megvalósíta-ni azt az egységet, amely Jézus és az Atya között van, ők, akik korábban mind a felsőbbbségre törekedtek. Hogyan? „Üresítsük ki szívünket minden szennytől, s tisztítsuk meg a Lélek templomául. Bűnvallomásuk és büntelen életük, komoly imaélet és énüknek odaszentelése által készültek el a tanítványok a Szentlélek kiáradására, pünkösöd napjá-ra. Ugyanennek kell történnie csak nagyobb terjedelemben, napjainkban.” – Bizonyosságtételek a Prédikátoroknak, 241. Miért vagyunk még mindig itt, egyházként, 100 év után? Sok egyén hűséges volt ahhoz, amire Isten elhívta őket, és most sírjukban nyugszanak, várva azt a különle-ges feltámadást, hogy hallják az örökkévaló szövetséget, és végre lássák Megváltójukat eljönni az ég felhőiben.

Azért vagyunk még itt, mert van még egy munka, amit el kell végezni – nemcsak egyénileg, hanem mint egyház is. A tanítványoknak együtt kellett lennie, és teljesen alá kellett vetniük életüket Istennek és egymásnak is. Meg kellett üresedniük önmaguktól, és meg kellett vallaniuk egymásnak bűneiket. Hogyan lehetséges ez?

„Komoly imában fordultak a tanítványok az Úrhoz, hogy adjon nekik készséget, hogy az emberek elé állhassa-nak, és a mindennapi érintkezés folyamán olyan szavakat mondjanak, amelyek a bűnösöket az Üdvözítőhöz vezetik. Miközben minden véleménykülönbséget megszüntettek egymás között, és minden elsőbbségi- vagy uralomvágy el-tűnt szívükből, bensőséges keresztényi közösségben szoro-san egybeforrtak. Mind közelebb jutottak Istenhez, és fel-ismerték, hogy mily nagy kiváltságban volt részük, amikor Jézussal oly bizalmas kapcsolatban állhattak. Az előkészület ideje a mélységes, komoly töredelem és az önvizsgálat nap-jai voltak számukra. Érezték lelki szegénységüket és felülről, az Úrtól kérték a kenetet, amely alkalmassá teszi őket a lé-lekmentési munkákra. Nemcsak a maguk számára kértek áldást, hanem könyörögtek mások lelki üdvéért is. Tisztán látták, hogy az evangéliumot el kell vinniük az egész világ-nak, és buzgón könyörögtek azért az erőért, amelyet Jézus megígért nekik.” – Az Apostolok Története, 25. Kiüresítet-már annyira a te edényedet, hogy hajlandó vagy min-dent elhagyni a Mester szolgálatára? Ahogy ezen a különle-ges imahéten áthaladunk, megemlékezve Mozgalmunk 100 éves fennállásáról, adja az Úr, hogy szívünket arra indítsa, hogy személyesen is átéljük a keresztet, hogy közösen egy-ségre juthassunk, elnyerhessük a szükséges erőt a munka befejezéséhez – és végre hazamehessünk Megváltónkhoz.

Írta: Rolly C. Dumaguit

ÉTKEZÉSI ELŐKÉSZÜLET

4. FEOLVASÁS
2025. július 16.
szerda

Manapság, a Föld körül növekedik az érdeklődés a vegetáriánus étrend felé. Az új adatok szerint, több, mint 640 millió vegetáriánus van világszerte. A növekvő irányzatnak köszönhetően, egyedül Amerikában, közel az éttermek fele ajánl már növényi-alapú választékot vásárlóiknak.

Az emberek vonzódnak a vegetarianizmushoz különböző okokból, mint vallás, erkölcsi indok, egészség, környezetvédelem, gazdasági tényezők, hús utálata és kultúra.

Mint Krisztus jövetelére váró nép, már régóta elfogadtuk a növényi-alapú étrendet ahogy készülünk a várt eseményre. Ez az étkezési lehetőség az Úr által, szeretettel lett adva az Ő népe számára, akik ebben az erkölcstelen világban élnek. Az Úr terve, hogy ezt alkalmazva, jobban képesek leszünk egészségesnek lenni és legyőzni jellemhibáinkat. Ez sok mértékletességet és kitartást igényel részünkről. Miért szükséges a mértékletesség? Milyen veszélyes lesz, ha meggondolatlanok vagyunk étvágyunkban és egy féktelen életet élünk?

„A mértéktelenség megátkozta a világot majdnem a kezdetek óta. Noé fia annyira lealacsonyodott a bor túlzott használata miatt, hogy elvesztette minden érzékét az illemre és az átok ami bűnét követte, sosem lett feloldva leszármazottjairól.

Nádáb és Abihu szent tisztségben lévő férfiak voltak, de a bor miatt az értelmük annyira elhomályosult, hogy nem tudták megkülönböztetni a szent és a közönséges dolgokat. A tisztátalan tűz használatával semmibe vették az Úr törvényét és ítéletével lettek sújtva.

Nagy Sándor számára sokkal egyszerűbb volt királyságokat leigázni, mint önmagán uralkodni. Nemzetek meghódítása után, ez a „Nagynak” nevezett férfi elbukott az iszákossága miatt, és a mértéktelenség áldozata lett.” – Christian Temperance and Bible Hygiene, pp. 28, 29. Nos, mit gondolsz? Mi a jobb számokra – legyőzni a világot, vagy önmagadat? Mit mond erről a Biblia? „Jobb a hosszútűró az erősnél; és a ki uralkodik a maga indulatján, annál, a ki várost vesz meg.” (Példabeszéd 16:32). Pál így szólította meg a hívőket, „A ti szelídlelkűségetek ismert legyen minden ember előtt. Az Úr közel!” (Filippi 4:5).

A mértékletesség meghatározása: a tettek, a gondolatok és az érzelmek folyamatos korlátozása azért, hogy ne együnk vagy igyunk szertelenül, vagy ne gerjedjünk haragra hamar. A Prófétaág Lelke tisztán kifejezi, „Az igazi mértékletesség erre tanít: tartózkodjunk minden károstól és használjuk józanul azt, ami egészséges!” – Pátriárkák és Prófétaág, 523. Van-e kapcsolat a mértéktelenség és a megváltás között? Része-e a mértékletesség minden Bibliai tanításainknak?

Egy a Szentlélek gyümölcsei közül

„De a Léleknek gyümölcse: szeretet, öröm, békesség, béketűrés, szívettség, jóság, hűség, szelídség, mértékletesség. Az ilyenek ellen nincs törvény.” (Galata 5:22-23).

A negyedik forduló a megszentelődés létrejötténél

„Ugyanerre pedig teljes igyekezetet is fordítván, a ti hitetek mellé ragasszatok jó cselekedetet, a jó cselekedet mellé tudományt, A tudomány mellé pedig mértékletességet, a mértékletesség mellé pedig türelmet, a türelmet pedig kegyességet.” (2 Péter 1:5-7.)

Egy fontos szerep a megváltásunkban

„Az üdvösség művében a mértékletesség minden vonatkozásban fontos helyet foglal el.” – Evangélizálás, 178.

1. Mértékletesség az étkezésben

Az egyik szempont, amit figyelembe kell vennünk a mértékletességgel kapcsolatban az az étkezés. Mit gondolsz, melyik bibliai történet példázza legjobban a valódi mértékletességet az étkezésben? A történet mely gyakran eszünkbe jut, a Dániel példája. Minek állt valójában ellen Dániel?

„De Dániel eltökélte az ő szívében, hogy nem fertőzteti meg magát a király ételével és a borral, a melyből az iszik vala, és kéré az udvarmesterek fejedelmét, hogy ne kelljen magát megfertőztetnie. És monda Dániel a felügyelőnek, a kire az udvarmesterek fejedelme bízta vala Dánielt, Ananiást, Misáelt és Azariást: Tégy próbát, kérlek, a te szolgálóiddal tíz napig, és adjanak nekünk zöldségféléket, hogy azt együnk, és vizet, hogy azt igyunk.” (Dániel 1:8, 11-12.)

Isten azt szeretné, hogy egészségesek legyünk. Azt szeretné, ha virágoznánk testileg és lelkileg; ezért adta a növényi alapú étrendet Ádámnak és Évának a teremtésük után. „És monda Isten: Ímé néktek adok minden maghozó fűvet az egész föld színén, és minden fát, a melyen maghozó gyümölcs van; az legyen néktek eledelül.” (1. Mózes 1:29.)

„Atyáink nem értették meg Égyiptomban csodáikat, nem emlegették meg kegyelmed nagyságát, hanem daczoskodtak a tengernél, a veres tengernél. Hirtelen elfeledék cselekedeteit; nem

várak az ő tanácsát!” „Epekedés epeszté őket a pusztában, és próbára tévük Istent a sivatagon. És megkísérték Istent az ő szívökben, enni valót kérvén az ő kívánságuk szerint.” (Zsoltár 106:7, 13-14; 78:18.)

Egy jelentős ok amiért már nem biztonságos húst fogyasztani, hogy az állatvilág szörnyen sújtva van különböző betegségtől és nyög a fájdalomtól. Jeremiás 45:5-ben a próféta megjövendölte, hogy az Úr mit fog tenni, hogy „veszedelmet bocsátok minden testre”, de kegyelméből adott nekünk egy étrendet, hogy megóvjon minket sok betegségtől. Nagyon időszerű, hogy visszatérjünk az eredeti diétához, amit az Úr adott az embernek. „Étrendünk álljon zöldségfélékből, gyümölcsökből és gabonafélékből. Egyetlen deka hús se jusson gyomrunkba. Természetellenes a hús fogyasztása. Vissza kell térnünk Istennek az ember teremtménységénél tervbe vett eredeti szándékához.” – Étrendi és Táplálkozási Tanácsok, 294.

Komoly intések

„Azok a szülők, akik ismerik az igazságot az étvágy csillapításával kapcsolatban, ne engedjék meg gyermekeiknek, hogy túl sokat egyenek, vagy húst fogyasszanak, vagy olyan ételeket, amelyek felkeltik a szenvedélyeket. Az ember abból épül fel, amit megesszik. A hússok használata megerősíti az alantas hajlamokat, és fokozott tevékenységre serkenti azokat. A szülőknek el kell dobnuk mindent, ami veszélyezteti gyermekeik erkölcsi és testi egészségét. Ne tegyetek húst az asztalra.” – Pacific Union Recorder, October 9, 1902.

A pusztai vándorlás példája

„Nem akarom pedig, hogy ne tudjátok, atyámfiai, hogy a mi atyáink mindnyájan a felhő alatt voltak, és mindnyájan a tengeren mentek által; És mindnyájan Mózesre keresztkedtek meg a felhőben és a tengerben; És mindnyájan egy lelki eledelt ettek; És mindnyájan egy lelki italt ittak, mert ittak a lelki kősziklából, a mely követi vala őket, e kőszikla pedig a Krisztus volt. De azoknak többségét nem kedvelé az Isten, mert elhullának a pusztában. Ezek pedig példánk lőnek, hogy mi ne kívánjunk gonosz dolgokat, a miképen azok kívántak.” (1. Korinthus 10:1-6, 11)

A pusztában „a gyűlevész nép, a mely köztök vala, kívánságba esék, és Izráel fiai is újra siránkozni kezdenek, és mondának: Kicsoda ad nekünk húst ennünk?” (4. Mózes 11:4.) „Epekedés epeszté őket a pusztában, és próbára tévük Istent a sivatagon. És megkísérték Istent az ő szívökben, enni valót kérvén az ő kívánságuk szerint.” (Zsoltár 78:18)

Hogyan válaszolt az Úr követelőzéseikre? „A

„Az üdvösség művében a mértékletesség minden vonatkozásban fontos helyet foglal el.”

népnek pedig mondd meg: Készítsétek el magatokat holnapra, és húst esztek; mert sírtatok az Úr hallására, mondván: Kicsoda ad nekünk húst ennünk? mert jobban vala nekünk dolgunk Égyiptomban. Azért az Úr ad néktek húst és enni fogtok. Nem [csak] egy napon esztek, sem két napon, sem öt napon, sem tíz napon, sem húsz napon; Hanem egy egész hónapig, míglen kijön az orrotokon, és útálatossá lesz elöttetek; mivelhogy megvetettétek az Urat, a ki közöttetek van; és sírtatok ő előtt mondván: Miért jöttünk ide ki Égyiptomból?... A hús még foguk között vala, és meg sem emésztették vala, a mikor az Úrnak haragja felgerjede a népre és megveré az Úr a népet igen nagy csapással. És elnevezék azt a helyet Kibrot-thaavának: mert ott temeték el a mohó népet.” (4. Mózes 11:18-20, 33-34.)

Mi a helyzet velünk ma?

„Akik utasításokat kaptak a húsételek, tea, szemes kávé, nehéz és egészségtelen ételek káros hatásáról, s akik eltökélték, hogy áldozathozattal szövetségre lépnek Istennel, azok nem engedik meg továbbra is étvágyuknak az ételleket, melyekről tudják, hogy ártalmasak... Ezt el kell érünk, mielőtt tökéletes népként állhatnánk Isten előtt.” – Bizonyágtételek, 9. kötet, 153.

„Tehát az ember a bűnös kívánságok kielégítés évei szentségtelenné teheti testét. Ha szentségtelenek, akkor alkalmatlanok, hogy lelki imádók legyenek és méltatlanok a mennyre. Ha az ember értékeli a fényt, amelyet Isten kegyelemből ad az egészségügyi megújulásra, akkor az igazság megszentelheti és felkészítheti a halhatatlanságra. De ha semmibe veszi a fényt és életével megsérti a természet törvényét, akkor meg kell fizetnie a büntetést.” – *Étrendi és Táplálkozási Tanácsok*, 58-59.

„A megromlott étvágy kielégítése következtében pedig égbekiáltó bűnöket követnek el.” – *Étrendi és Táplálkozási Tanácsok*, 37. Hogy van a megromlott étvágy főként ábrázolva?

„A folytonos húsevással kifejezetten ártunk szervezetünknek. Nincs más kifogás, csak a megromlott, eltor-

zult étvágy.” – *Étrendi és Táplálkozási Tanácsok*, 317.

„Ha Isten népe, nagy világossága ellenére is tovább ápolja rossz szokásait, önmagának kedveskedik és nem hajlandó megváltozni, akkor el kell szenvedniük törvényszegésük következményeit. Ha minden áron megromlott étvágyuknak hódolnak, akkor Isten nem menti meg őket csoda által étvágyuk kielégítésének következményeitől, azért 'fájdalomban fognak feküdni' (Ésaiás 50:11).” – Tanácsok a Gyülekezetnek, 269.

A húsevés halálos betegségeket okoz

Egy felrázó kijelentés a Prófétaság Lelkétől tovább szemlélteti, hogy a húsevés veszélyes az egészségünkre. „Némely családnál a hús képezi a fő táplálékot, míg csak meg nem telik a vérük rákos és nyirokmirigy csomókkal. Abból áll a testük, amit megesznek. De ha szenvedés és betegség tör rájuk, ezt a Gondviselés csapásának tekintik.” – *Étrendi és Táplálkozási Tanácsok*, 180.

Ellen White korában sok orvos nem tudta, hogy a húsevés halálos betegségeket okozhat szervezetünkben. De mára a tudomány megerősítette. Például, amikor húst sütnék vagy grilleznek, a húsból lévő zsírok megolvadnak és az égő szénre hullanak, füstöt termelve, és ez a füst metilkolantrent és benzopirént termel. A füstölt húsok, mint például a szalonna és a sonka nitrozaminokat tartalmaznak. Amikor ezek bejutnak a szervezetbe lerombolják a sejtek DNS részét, és ahelyett hogy elhalnának, gyorsan szaporodnak és cisztákat, daganatokat képeznek. A hús telített zsírokat is tartalmaz koleszterin formájában.¹

„Az Egészségügyi Világszervezet (WHO) 1. számú csoportba tartozó rákkeltő anyagok közé sorolta a feldolgozott húsokat, mint a sonka, szalonna, szalámi és virsli, ami azt jelenti hogy erős bizonyítékok vannak arra, hogy a feldolgozott húsok rákot okoznak. A feldol-

¹ <https://www.sciencedirect.com/topics/earth-and-planetary-sciences/nitrosamine>

„Mi a túlzott evés következménye a gyomorra? A gyomor elsenyved, az emésztőszervek elgyengülnek, aminek káros betegség a következménye.”

gozott húsok fogyasztása növeli a gyomor és vastagbél rák kockázatát. A vörös húsok, mint a marhahús, bárányhús és sertéshús a 2. számú csoportba lettek sorolva, ami azt jelenti, hogy valószínűleg rákkeltő hatásúak.”²

A húsevés mellett a Prófétaság Lelkének vannak tanácsai bizonyos táplálkozási gyakorlatokra és helytelen életmódra, amelyek tönkreteszik egészségünket. Bár ezek nem a gyülekezeti tagság mércéi, mégis érdemes követni ezeket a jó egészség érdekében.

2. A gyümölcsök és zöldségek keverése egy étkezésben; nem jó összeállítás

„Zöldségeket és gyümölcsöket nem szabad ugyanazon étkezéskor enni. Az egyik étkezésnél fogyassz kenyeret és gyümölcsöt, a következő étkezéskor kenyeret és zöldséget.” – The Signs of the Times, September 30, 1897.

„Tudósok felfedezték, hogy a gyomor eltérő enzimeket használ a gyümölcsök és a zöldségek megemésztéséhez. Ha gyümölcsöt fogyasztunk, akkor egymagában éhgyomorral fogasszuk, mert gyorsabban emésztődik, mint más ételek. A gyümölcsök és zöldségek keverése (mindegyik különböző idő alatt emésztődik meg) gázosodást okozhat. Hasonló történik a levekkel is; feklívódást, gyomoreréget, és akár fejfájást is okozhat.”³

3. Étkezések közötti evés elkerülése

„A rendszeres étkezés elfogyasztása után öt órán át hagyjuk pihenni a gyomrot. A következő étkezésig egyetlen morzsát se együnk. Időközben a gyomor elvégzi kötelességét és további étel elfogadásának állapotába kerül.” – Étrendi és Táplálkozási Tanácsok, 141.

„Legtöbb ember egészségesebb, ha kétszer eszik naponta és nem háromszor; másoknak, a jelen körülményeik közt szükségük lehet harmadik étkezésre; de ez nagyon kevés legyen.” – Étrendi és Táplálkozási Tanácsok, 139.

Érdekes megjegyezni, hogy a tudomány már felfedte a gyakori evés veszélyét: „Az étkezés gyakoriságának és időzítésének egészségre való hatása már évek óta az érdeklődés körében áll. Míg az epidemiológiai bizonyítékok összefüggést mutatnak az étkezés gyakorisága és a megbetegedés kockázata között, a kísérletek ellentmondó eredményeket mutattak. Ezentúl, egy új tanulmány igazolta, hogy jelentősen megnőtt a megbetegedés kockázata mikor gyakori volt az étkezés (≥6 étkezés/nap) összevetve a kevésbé gyakori étkezésekkel (1-2 étkezés/nap).”⁴

Napjainkban az orvosok már megértik az időszakos böjt fontosságát. „Az autofagia (önemésztés) egy alapvető folyamat, amely sejt szinten működik, hogy eltávolítsa a salakanyagot, helyreállítsa a károsodást, helyreállítsa és fiatalítsa a sejtjeinket. Tizenhat óra böjt után a test elkezd a rossz sejteket támadni. A test mindig felfalja a rossz sejteket és szöveteket energia nyelés céljából. Ennek eredményeként, a testnek lehetősége van arra, hogy eltszítsa a sejtörmeléket és a rendellenes sejteket, mint például a rákos sejteket.”⁵

„Csupán reggeli és ebéd fogyasztása csökkentette a testzsírt, zsírlerakódásokat a májban, az éhgyomri vércukorszintet, és a növekvő inzulin érzékenységet. Ezek az eredmények azt sugallják a vércukorszint tekintetében, hogy előnyösebb nagyobb mennyiségű reggelit és ebédet fogyasztani, mint a napi hatszor étkezés.”⁶

4. Kerüljük a túlevést

„Mi a túlzott evés következménye a gyomorra? A gyomor elsenyved, az emésztőszervek elgyengülnek, aminek káros betegség a következménye.” – Étrendi és Táplálkozási Tanácsok, 81.

A Mayo Klinika szerint a túl sok szénhidrát vagy kalória át lesz alakítva zsírrá, amely magas vérnyomást okoz, hozzájárul az artériák megkeményedéséhez és a hasnyálmirigy gyulladását okozza.

A folyamatos túlevés nagyon rossz, ami megerősíti az alantas természetet és eltompítja a lelkiismeretet. Ezen hajlam legyőzéséhez „kést tégy a torkodra, ha mértékletlen vagy”. (Példabeszéd 23:2) Ahhoz hogy

² <https://www.cancercouncil.com.au/1in3cancers/lifestyle-choices-and-cancer/red-meat-processed-meat-and-cancer/>

³ <https://timesofindia.indiatimes.com/life-style/health-fitness/diet/fruits-you-should-not-have-together/articleshow/58459356>

⁴ <https://pmc.ncbi.nlm.nih.gov/articles/PMC6520689/>

⁵ <https://drpompa.com/fasting-diet/fasting-autophagy>

⁶ <https://lifepa.com/diet-detox/diet/6-meals-a-day>

mértékletesek legyünk csakis egy szilárd elhatározás által és a Szent Lélek segítségével érhetünk el sikert.

5. Mértékletesség mindenben

„A ti szelídlelkűségetek ismert legyen minden ember előtt. Az Úr közel!” (Filippi 4:5)

„Ne légy hirtelen a lelkedben a haragra; mert a harag a bolondok kebelében nyugszik.” (Prédikátor 7:9)

„Azért akár esztek, akár isztok, akármit cselekesztek, mindent az Isten dicsőségére míveljete.” (1. Korinthus 10:31.)

„Hanem megsanyargatom testemet és szolgálává teszem” (1. Korinthus 9:27)

„Az élet valamennyi dolgában tanítsuk és gyakoroljuk a mértékletességet! A vallásos élet egyik legnagyobb elve a mértékletesség az evésben, ivásban, alvásban és ruházkozásban.” – Gyermeknevelés, 275.

Mindennap elégséges mennyiségű vizet kellene fogyasztanunk. A vízhiány tönkrereszi a vesét és károsítja a test működését. Nem a mesterségesen színezett, szénsavas, cukros víz vagy alkohol! A történelem legbölcsebb királya így írt: „A bor csúfoló, a részegítő ital háborgó, és valaki abba beletéved, nem bölcs!” (Példabeszéd 20:1)

Öltözködésünk is az Úr dicsőségére és tiszteletére legyen. Mi vagyunk azok az emberek, akik vallják, hogy Istennel járnak mindennap. Ha mégközelebb akarunk járni Jézushoz, akkor megfelelően be kell takarnunk testünket. A szeráfok és a kérubok is befedik magukat Isten jelenlétében. Álláspontunk az öltözködésben 2. Mózes 22:5-ben található. Mi a helyzet az alvással? A legjobb idő az alvásra este 10 és reggel 6 óra között van. Mi az alvás megrontásának veszélye?

„Az Iowa Állami Egyetem új kutatása felfedi, hogy azok akik csak egy pár óra alvást veszítenek éjjeli alvásból, dühösebbek és kevésbé képesek alkalmazkodni frusztráló helyzetekhez, mint azok akik elegendő alvásban részesülnek.”⁷

Ha problémáink vannak a gyülekezetben vagy a családban, akkor valószínűbb hogy másokat vagy partnerünket hibáztatjuk, holott a kiváltó ok mértéktelenségünkben rejlik. Emiatt hajlamosak vagyunk másokat hibáztatni, pletykálni, és ami a legrosszabb, hogy képtelenek vagyunk megbocsátani. Életünk útján haladva összpontosítsunk az önuralomra. Ne hibáztassunk másokat, hanem vizsgáljuk meg önmagunkat, hogy hol bukunk el a higgadtságban. Esetleg nem étkezünk megfelelően. Gyomrunk tele van, sejtjeink mégis éhesek. Miért? Mert nem kiegyensúlyozott az étrendünk. Ne feledjük, hogy az éhes ember az mérges ember! Próbál-

junk meg sok vizet inni és jól aludni, hogy érzelmileg kiegyensúlyozottak legyünk.

6. Mértékletesség és a Késői Eső

„Kevesen látják be, hogy életmódjuk mennyire kihat egészségükre, jellemükre, használhatóságukra – életükre.” – Pátriárkák és Próféta, 523.

„Isten népének meg kell értenie, mit jelent minden dologban mértékletesnek lenni... Minden szertelenséget el kell távolítaniuk életükből. Mielőtt teljesen megismer-nénk, hogy miben áll az igazi megszentelődés és a Jézus akaratahoz való alkalmazkodás, előbb Isten segítségével el kell érünk, hogy rossz szokásainkat tökéletesen legyőzzük.” – Gyermeknevelés, 277.

„Egyikünk sem nyeri el Isten pecsétjét, amíg jellemünkön akár egyetlen hiba vagy folt éktelenkedik. Jellemhibáink kiküszöbölése saját kötelességünk, hogy lelkünk temploma tisztán álljon, minden csúfságtól mentesen. Akkor majd ránk hull a késői eső, amint a korai eső hullott a tanítványokra Pünkösdkor.” – Bizony-ságtételek, 5. kötet, 155.

Befejezés

Most már megérthetjük, hogy részesülhessünk a késői esőben, ahhoz meg kell tapasztaljuk a megszentelődést, az Úr elvárása szerint. A megszentelődés elérése érdekében minden bűnös evési szokásunkat és életformánkat le kell küzdenünk.

Mint bűnös emberi lények, mi nem érhetjük el ezt saját erőnkönkből. „Nagyon nehéz leszokni arról, amivel egész életünkben kényeztettük magunkat. A mértéktelenség ördöge nem egykönnyen győzhető le. Roppant erős, nehéz fölébe kerekedni.” – Gyermeknevelés,

Az egyetlen lehetőségünk ehhez az, hogy válaszolunk Jézus hívására: „Jöjjetek én hozzám mindnyájan, a kik megfáradtatok és megterhelteketek, és én megnyugosztalak titeket.” (Máté 11:28)

El kell végeznünk a saját részünket és hagynunk, hogy Jézus dolgozzon bennünk teljesen. „Félelemmel és rettegéssel vigyétek véghez a ti idvességeteket; Mert Isten az, a ki munkálja bennetek **mind az akarást, mind a munkálást** jó kedvéből.” (Filippi 2:12-13)

Igen, a saját vágyaink kielégítése nehéz, de könnyű legyőzni – nehéz egyedül, de egyszerű Jézus segítségével. Szeretnél igazán győztes lenni? Hiszed-e, hogy Jézus segíthet neked? Mintegy 100 éve létezőnk egyházként ezen a földön. Megfáradtak vagyunk, és mindnyájan szeretnénk haza menni, igaz? Tehát együtt kell működünk az Úrral és minden tanításával – az Ő erején keresztül amit hajlandó nekünk biztosítani – és buzgón imádkozunk, hogy Jézus hamar jöjjön a felhőkben, hogy hazavigyen bennünket.

⁷ <https://www.healthline.com/health-news/why-a-lack-of-sleep-can-make-you-angry>

5. FELOLVASÁS
2025. július 18.
péntek

HEVES PRÓBÁK KÖZÖTT

Írta: Liviu Tudoroiu

Az abban az áldott kiváltságban van részünk, hogy ezen a **Különleges imahéten** néhány történelmi áttekintéssel gazdagodhatunk. Különösen fontos ez most, amikor sokan lelkesen ünneplik mozgalmunk fennállásának 100. évfordulóját, míg mindeközben mások mély aggodalmukat fejezik ki lelki fejlődésünkkel kapcsolatban.

Ahhoz, hogy mind egyénileg, mind pedig hívő közösségként felmérjük lelkiállapotunkat, először is ismernünk kell Istent, minden jó változás Forrását, minden nemes cselekedet indítóokát, és azt, aki úgy nyilatkoztatta ki magát, mint „az út, az igazság és az élet”. Nélküle, aki a tökéletes minta, nem tudjuk helyesen felmérni valódi lelkiállapotunkat.

Az értékelésünk attól függ, hogy milyen szemüvegen keresztül látjuk magunkat. Nézhetünk magunkra úgy, mint ahogy Megváltónk lát minket, az Ő igazságát keresve; vagy a saját önző emberi természetünk által elhomályosított szemüvegen keresztül, amely gyakran annyira vak a saját hiányosságai előtt, hogy a hírnévre támaszkodik, amelyet jellemnek tekint. **A hírnév** az emberek elméjében hagyott **benyomás** a kilétünkkel kapcsolatban; **a jellem pedig Isten tanúbizonysága arról, hogy mik és kik vagyunk valójában**. Fontos, hogy őszinték legyünk magunkhoz.

Ezért az igazság a legfontosabb. Ahogy a legtöbben tudjuk, az **IGAZSÁG** három szakaszon megy keresztül:

Először is hevesen elutasítják; aztán kigúnyolják; és végül egyetemesen elfogadják. Ez a folyamatos „vita” számos

lehetőséget kínál: **akár** a 100 év sikerének **megünneplését, akár** a 100 év csalódásokkal vegyített „elért eredményeinek” **felidézését**. Ez elvezet minket elemzésünk következő pontjához.

1914 és 1945 között számos adventhívőnek mély meggyőződése volt, hogy a tomboló világháborúk a civilizáció végét jelzik, és előkészítik a terepet a mi Urunk Jézus Krisztus küszöbön álló eljövételére. 1913 őszén és 1914 első hónapjaiban sokan azt hitték, hogy a világ zűrzavaros, erőszakos csataterei nem azok a helyek, ahol az őszinte lelkek felkészülhetnek az örökkévalóságra. Tulajdonképpen ezt a józan észből fakadó meggyőződést nemcsak a Krisztus visszatérését váró egyháztagok, hanem sok ateista, agnosztikus és különféle vallásokat gyakorló ember is osztotta.

Nem ontottak-e a mártírok elég vért ahhoz, hogy kielégítsék a mozgalom jogosultságát tagadó szkeptikusokat?

Walter Wink bibliakutató *A hatalmak meghódítása* c. könyvének 217. oldalán megjegyzi, hogy „**A Római Birodalom tekintélyének megőrzése céljából mindenkivel szemben erőszakot alkalmazott**. Az az egyház, amely nem állt ki szilárdan a hite mellett, és behódolt a Római Birodalom hatalmának, megmenekült az üldözéstől... **Ezért azonban az egyház által fizetett ár túl nagy volt**. A megalkuvás kimozdította helyéről az egyház szegletkövét, és a kereszténységet alapjaiban rengette meg. Sok tévtan került be az egyházba. Istent kiengesztelhetetlen-

nek és félelmetesnek tartották. Azt tanították, hogy saját cselekedeteik és erőfeszítéseik által kell kiérdemelniük az üdvösséget. Az egész rendszert gondosan irányította egy elit papi testület, a világi uralkodók közvetlen támogatásával, akiket most Isten kiválasztott munkatársainak tekintenek a világtörténelemben.” – <https://thirdwaycafe.com/prepare-for-peace/living-peace/pacifism/>

Carl von Clausewitz, a *Vom Kriege* c. könyv (egy háborús stratégiáról szóló könyv) szerzője, aki az egyik legképzettebb katonai zseninek tekinthető, a háború fogalmát **erőszakként** fogalmazta meg, **ami az ellenséget akarataink teljesítésére kényszeríti, továbbá, hogy a háború groteszk hármasként mutatkozik meg – eredendő erőszakból, gyűlöletből és ellenségeskedésből áll, amelyeket vak természetes erőként kell tekinteni.**

Mégis ennek a valóságnak a fényében az élenjáró teológusok igyekeznek összeegyeztetni Jézus Krisztus jellemét a háború erőszakosságával.

A kontroll elvesztésétől való félelmükben a Kajafához hasonlóan gondolkodó vezetők nyugtalanul így szólnak: „Mit cselekedjünk? Mert ez az ember sok csodát mível. Ha ekképpen hagyjuk őt, mindenki hinni fog őbenne: és eljönnek majd a rómaiak és elveszik tőlünk mind e helyet, mind e népet” (János 11:47-48).

Jézus soha nem vett részt háborúban, soha nem bántalmazott fizikailag vagy érzelmileg egyetlen embert vagy csoportot sem. Az Ő korában oly divatos háborús kultúrával szemben így határozta meg az ember helyes viselkedését **egy ilyen válságos időszakban:** „Hallottátok, hogy megmondatott: Szeresd felebarátodat és gyűlölöd ellenségedet. **Én pedig azt mondom néktek: Szeressétek ellenségeiteket,** áldjátok azokat, akik titeket átkoznak, jót tegyetek azokkal, akik titeket gyűlölnék, és imádkozzatok azokért, akik háborgatnak és kergetnek titeket” (Máté 5:43-44).

Tehát az advent úttörők és később a Krisztus példáját követők felismerték, hogy az ilyen jellem és az ellenségük iránti szeretet szabadságuk elvesztésébe, bebörtönzésbe, kínzásba, sőt halálba kerül. Azok az adventisták, akik igazán szerették Jézust, jól tudták, hogy milyen árat kell fizetniük hitük nyilvános megvallásáért.

Nyáron – békeidőben – mindenki egyformán elfogadott. De télen – a válság idején – már attól is elveszíthet-

jük a társadalom általános elismerését, hogy nyilvánosan megvalljuk hitünket. Akkor kerül hitünk a legnagyobb próbába, amikor a régi barátok keserű ellenségekké válnak.

A Hetednap Adventisták Generál Konferenciájának harmadik éves üléséről készült jelentésben ezt olvashatjuk a „*The Review and Herald*” **1865. május 23-i számában:** Az általános nézet a következő volt: „Kénytelenek vagyunk elutasítani mindennemű részvételt a háborús cselekményekben és a vérontásban.” Az első világháború ideje alatt, **1914-1918-ban** azonban a legtöbb hetednap adventista – egyes becslések szerint 98% – a megfélemlítés hatására belépett a katonaság soraiba, beleolvadva a világszéles gyilkológépezetbe, miközben világosan tudták, hogy ez a cselekedet ellentétes a hitükkel.

Csak egy kevés létszámú kisebbség, kb. 2%, választott más utat. Inkább kitaszítottak lettek, a társadalom átkának bélyegezve, mintsem hogy elhagyják Krisztust és áthágyják Isten parancsolatait. Krisztus Lelke rendíthetetlen állhatatossággal itatta át őket, kiállták a súlyos próbát, és tekintetüket az örökkévaló ország szépségére függesztették. Világosan felismerték, hogy a háború filozófiája soha nem egyeztethető össze azzal a parancsolattal, hogy „szeressétek ellenségeiteket”. Az Isten törvénye és a „császár” törvénye közötti elkerülhetetlen összeecsapás heves üldöztetéshez vezetett, egy kemény válsághoz, mely próbára tette a hűségesek elszántságát.

A nemzetek befolyásos, vezető emberei gyakran ellenségeskedést tápláltak egymás iránt, és gyűlöletükben összeesküdtek, de ők nem mertek fegyvert fogni egymás ellen. Ezért olyan fiatalokat állítottak a csatátérre, akik nem ismerték, így nem is gyűlölhették egymást, hogy ők vívják meg helyettük a háborút.

Nem nehéz belátni, hogy ez a világnézet teljes mértékben ellentétes Isten jellemével. Magát a bűn eredetét testesíti meg. Az intelligens lények arra erőszakolása vagy kényszerítése, hogy saját lelkiismeretük ellen mondjanak vagy tegyenek valamit, a mennyei nagy háború képét tükrözi – egy olyan lázadásét, amely az isteni szabadsággal szembeni kényszerben és dacban gyökerezik.

Bátorság a válságban

A világosság visszatükrözése és ragyogtatása

A mozgalom elnevezés cselekvést jelent! Tükrözzük vissza Krisztus világosságát gyakorlati cselekedetekkel.

Szánjunk egy pillanatot arra, hogy őszintén elgondolkodjunk: van-e bátorságom kiállni a béke idején? És a megpróbáltatásokban?

Egy dolog Jób könyvét olvasni anélkül, hogy valaha is szembesültünk volna Jób megpróbáltatásaival, és teljesen más dolog üres gyomorral, napokig tartó böjt és ima után, nehéz megpróbáltatások közepette olvasni. Könnyű énekelni Krisztusért, de egészen más meghalni érte.

Nyáron minden fa zöld, de amikor beköszönt a tél, csak az örökzöldek őrzik meg színüket. Hasonlóképpen a lelki és társadalmi válságok idején mutatkoznak meg az igazi „színeink”. Csak akkor tudjuk meg, hogy kik vagyunk valójában, amikor a lángok már nyaldossák a lábunkat. Azokat, akik a nyomás súlya alatt meginognak, „napsütéses keresztények”-nek nevezhetnénk.

Amíg nem kerülünk ilyen megpróbáló helyzetbe, amíg a világ nem ellenzi ezt, könnyű kiállni az igazság mellett. De amikor az üldözés felüti fejét, milyen kevesen hajlandóak megfizetni hitük megvallásának árát! Sokan buzgón követték Jézust, amikor ingyen osztotta a kenyeret Jeruzsálem domboldalain. Mégis azok közül, akik hazavitték a tizenkét kosárnyi maradékot, milyen kevesen voltak hajlandók kockáztatni hírnevüket, hogy az alázatos Emberfia mellé álljanak, amikor keresztre feszítették az ég és a föld között!

A tanítványok mélységesen csalódottak voltak, hogy Jézus nem úgy nyilatkoztatta ki magát, mint a világegyetem Istene, a mennyből származó hatalom és tekintély hatalmas megmutatásával. Örömmel látták volna Őt Izrael diadalmas királyaként, de nem úgy, mint akit bűnözőnek bélyegeznek és „a római hatalom elleni lázadás büntetével vádolták meg.” – *Jézus Élete*, 681.

Egy dolog Jób könyvét olvasni anélkül, hogy valaha is szembesültünk volna Jób megpróbáltatásaival, és teljesen más dolog üres gyomorral, napokig tartó böjt és ima után, nehéz megpróbáltatások közepette olvasni. Könnyű énekelni Krisztusért, de egészen más meghalni érte. Nem mindegy, hogy medencében úszunk vagy az óceánban, az áramlat ellen küzdve.

A nehéz idők erős embereket formálnak; az erős emberek pedig kedvező körülményeket hoznak létre. Azonban a jó idők gyenge embereket teremtenek, a gyenge emberek pedig nehéz időket. Itt vagyunk most, 100 év után, szembenézve egy új identitásválsággal, új kihívásokkal, és látva, ahogy az új ideológiai irányzatok teret hódítanak az egyházak körében.

A nehéz időkben született reformátorok generációja átadja a stafétabotot a következő nemzedéknek, egy jó időben született népnek, erős emberek által felépítve.

Most azonban úgy tűnik, hogy a világot gyenge emberek vezetik, és ennek eredményeként ismét nehéz idők előtt állunk.

A reformátorok új generációi sokkal kifinomultabb kísértésekkel és provokációkkal néznek szembe, mint amilyeneket a korábbiak megtapasztalhattak. Az előző generációk békében nyugszanak, elfeledett temetőikben, gyermekeik és unokáik pedig már alig emlékeznek elődeik küzdelmeire.

Több mint 2000 éven át Róma és a világ „császára” által arra buzdította a hűséges keresztényeket, hogy kössenek kompromisszumot Jézusba vetett hitükkel és szegjék meg Isten parancsolatait. Krisztus kora óta a római jog a legfőbb elfogadott törvény. A szigorú „*Non licet es vos!*”, azaz „Nem létezhetsz, nincs jogod az élethez!” rendelet miatt az első keresztények feláldozták nevüket, hírnevüket, kényelmüket és végül életüket is szeretett Urukért. Ma a „modern császár” hasonló parancsot ad: feltétel nélküli engedelmisséget követel, különben alkalmatlannak nyilvánítanak az életre. Ezen nyomás alatt jött létre a reformáció a hetednapos adventisták között.

Az élet Isten ajándéka, ami személyes „kereszttel” jár együtt. Isten adja a keresztet, de az emberek ütik be a szögeket. Emiatt a történelemnek két oldala van – az egyiket az üldözők írják a kegyetlenség tintájával, a másikat pedig a mártírok, a saját vérükkel.

Öszinte értékelés

Ősatyáink, a reformáció úttörői történelmüket a saját vérükkel írták, mert az igazságot fontosabbnak tartották a világ mulandó dicsőségénél. A kommunista országokban, mint amilyen Románia is volt, népünket megfosztották az alapvető oktatástól, a szabadságtól és az emberi jogoktól. Azon sötét időkben sok hatóság így dicsekedett: „Csak várjunk még néhány évet, és el fogtok tűnni.” De Isten mindig gondoskodott népéről, és végül az elnyomók voltak azok, akik letűntek.

Ahhoz, hogy ragyogjunk, nem kell másokat támadnunk vagy kritizálnunk szavaink vagy cselekedeteink által. Ragyogjon bennünk Krisztus jelleme, és megszűnik a

vita arról, hogy „ki a szentebb”. Kísérjen minket a mennyország légköre, bárhová is megyünk. Akkor az emberek nem csak úgy fogják észrevenni a jelenlétünket, mint egy mozgalom, hanem értékelné fogják a jó és a rossz közötti különbséget is. Érezni fogják annak hatását, hogy jelen vagyunk a társadalomban. Így fogjuk előidézni a változást.

Rajtunk múlik, hogy letagadjuk-e a valóságot, vagy elfogadjuk a gyógyulást. Emlékeznünk kell arra, hogy a siker nem attól függ, hogy milyen magas a hegy, amelyet megmásznak, hanem hogy hány embert viszünk fel magunkkal a hegycsúcsra.

A pusztá számok megítélése alapján az egyház növekedése kudarcnak tűnhet. De ha a minőség és nem a mennyiség alapján ítélünk, teljesen más szemszögből fogjuk látni az egyház munkáját. Az Úr ezt az ígéretet adja az utolsó nemzedék maradékának: „És marasztok közötted [a világ közepén] nyomorult és szegény népet, akik bíznak az Úr nevében” (*Sofóniás 3:12*). Ez a kijelentés bemutatja, hogy a világ végezetén Isten népe nem egy hatalmas, diadalmas sokaság lesz, hanem sokkal inkább egy lesújtott és alázatos csoport, amely egyedül az Ő nevében bíz.

Ahogy láthatjuk, Krisztus második eljövetelekor nincs helye a nagyságnak vagy a hatalom figyelemfelkeltő fitogtatásának. Ehelyett van egy hűséges maradék – lesújtott, a társadalom által észrevétlen, és a világi vagyon vagy létszám tekintetében jelentéktelen. Mégis ők azok, akik Isten igazságának fényét hordozzák.

Mi vár ránk?

Csak akkor mutathatjuk meg jellemünk tökéletességét, amikor az Úr dicsősége felragyog ránk, amely arra indít minket, hogy meggyűlöljük az ént, és lemondjunk a bűnös természetünk által táplált régóta fennálló öndicsőítésről és önmagunknak való kedvezésről. „Krisztus akkor jön el népéért, ha majd az Ő jellemét tökéletesen tükrözni fogja.” – *Krisztus Példázatai*, 40.

Amikor visszatekintünk a múltunkra, kijelenthetjük, hogy Krisztus mindig ott volt népével megpróbáltatásai és szenvedései alatt. A világ minden részén, ahol testvéreink kegyetlen ellenállással szembesültek, Jézus jelen volt. Tanúja volt hűségüknek és rájuk ragyogtatta dicsőségét. Minden tárgyalóteremben, a távoli börtönök minden sötét cellájában Jézus népe mellett állt. A diktatórikus uralkodás rettenetes szenvedést okoztak, bebörtönözték és elhallgattatták a gyülekezeti tagokat, megfosztva szabadságuktól és szólásszabadságuktól. A Reformmozgalom generációkon át vérzett az igazságért. Azzal, hogy Isten törvényét az emberi rendeletek fölé helyezték, a maradék a megpróbáltatások keresztútjába került, magára vonva azok haragját, akik hatalmat gyakorolnak e világon.

Úgy tűnik, hogy a számba vehető eredményeink még

nem elegendőek a menny számára ahhoz, hogy Jézus befejezze közbenjárói munkáját a mennyi szentélyben, és teljes mértékben meglássa bennünk kialakulni jellemét. Még mindig itt vagyunk a földön, és ugyanazokon a küzdelmeken, betegségeken, kórházakon, sőt temetőkön osztozunk, mint a világ többi része. Valami kulcsfontosságú dolog hiányzik még, ami a gazdag ifjúhoz intézett kérdésre emlékeztet *Máté 19:20-ban*: „Mi fogyatkozás van még bennem?”

Isten matematikája

Hajlamosak vagyunk túlságosan tagságunk létszámára koncentrálni; hajlamosak vagyunk a számokban bízni, de az Úr emlékeztet minket, hogy a győzelem csak néhány ember által is biztosított lehet.

Vegyük szemügyre például a Dura mezejéről szóló beszámolót: három hűséges férfi állt ki a hatalmas babiloni birodalom ellen. Az oroszlánok vermében pedig csak egy személy (Dániel) állt a médó-perzsiai egyesült hatalommal szemben. Eszter királynő idejében csak Márdokeus és Eszter állt a zsidók megszámlálhatatlan üldözőivel szemben.

A Golgota keresztnél pedig csak csirénei Simont, a századost és a keresztre feszített latort találjuk, akik egy könyörtelen, dühös csöcselékkel néznek szembe. Mégis ezekben a pillanatokban ezek a magányos személyek váltak az igazi többséggé.

Megtanultam, hogy a számok csak egy hajó vagy bárka létezését mutatják az óceánon. A számok önmagukban nem sokat nyomnak a latba Isten jelenléte nélkül, de amikor ezekhez a számokhoz csatlakozik Megváltónk, óriási jelentőségűvé válnak. Egy ember plusz Isten többséget jelent.

Isten ihletett szava így szól: „Istennek sok olyan gyermeke van a protestáns és katolikus egyházakban, akik legjobb tudásukhoz képest hűségesebbek az engedelmes-ségben sok olyan adventistánál, akik nem járnak a viláosságban.” – *Szemelvények*, 3. kötet, 353.

Illés nagyon jó titkár volt. Egyetlen tagot számolt a statisztikai jelentésben. De ez csak egy belső jelentés volt. A történelem arra tanít minket, hogy vegyük számításba a külső jelentést is. Illés szemszögéből nézve a gyülekezetnek egyetlen tagja volt; kívülről nézve azonban 7000-en voltak.

Illés igazán meglepődött a mennyi titkár jelentésén, aki 7000 tagot számolt. Illés problémája nemcsak a létszám kérdése volt, hanem az is, hogy Isten miért nem nyilatkoztatta ki neki ezt a titkot prófétaként. Láthatjuk, hogy még a próféták sem érthetik meg Isten akaratát és az érem másik oldalát, hacsak Isten ki nem nyilatkoztatja nekik.

Mi is hajlamosak vagyunk ugyanabba a hibába esni, mint Illés próféta. Őszintén hiszem, hogy a Reformmoz-

galom Illés prófétát képviseli. Emiatt azt gondoljuk, hogy mi vagyunk az egyetlenek, akik megmaradtak ezen a világon, és mint ahogy Illés is gondolta, az egyetlenek, akik hűségesek az Úrhoz.

De vannak más atyafiak és testvérnők is, akiket még nem számoltunk meg, és nagy lesz a meglepetés, amikor látni fogjuk őket jönni a világ minden tájáról, hogy csatlakozzanak a Reformmozgalom által vallott igazsághoz.

Mire Isten munkája a Szentlélek ereje által befejeződik, néhányan el fognak hagyni minket. Az üzenet meg fogja osztani és átírányítani az embereket aszerint, hogy mi van a szívükben. Vannak, akik szabadelvű viselkedéssel nagy gyorsasággal a világot fogadják be; mások, akiket a hideg, hagyományokhoz ragaszkodó törvényeskedés kerít hatalmába, fanatizmusba jutnak. Csak azok fogják megőrizni a lelki egyensúlyt, és követni Krisztus példáját az igazságosság és a kegyelem tökéletes összehangolásában, akik Benne élnek.

Két ellentétes irányzat

Van egy osztály, mely ismerte az igazságot, de nem szentelődött meg általa. Modern nyelven ezt „liberalizmusnak” nevezzük, vagyis a bűnnek való engedés szabadságának.

„Amikor közeledik a vihar, sokan, akik hitet tettek a harmadik angyal üzenete mellett, de az igazságnak való engedelmisség híján nem szentelődtek meg, **elhagyják helyüket**, és az ellenség soraiba lépnek. Mivel egyesülnek a világgal, és azonosulnak szellemével, szinte egészen magukévá teszik a világ szemléletét. És amikor a próba jön, csak a könnyű és népszerű utat tudják választani. Tehetséges, kellemes emberek, akik valamikor szívesen követték az igazságot, képességeiket megtévesztésre és félrevezetésre használják. Korábbi testvéreik legelkeseredettebb ellenségeivé válnak.” – *A Nagy Küzdelem*, 541.

A liberalizmus előhossa a progresszív, haladó eszméket, ezzel balra tolja a bárkát. Másrészt a törvényeskedő, konzervatív eszmék jobbra tolják a bárkát. Mindkét út hajótöréshez vezet. „Ha az ellenség nem tudja megtartani az embereket a közöny jegébe fagyva, akkor vakbuzgóságba próbálja őket taszítani.” – *Bizonyságtételek*, 5. kötet, 644.

Isten népének maradéka nem fog a torz liberális nézetekre hallgatni, sem a Krisztus nélküli törvényeskedőkre. Ehelyett Isten kegyelméből a következő figyelmeztetésre hallgatnak: „Ne térj jobbra, se balra, fordítsd el a te lábadat a gonosztól” (*Példabeszédek* 4:27).

Isten maradék népe, a megváltottak, Isten edényeként, a mennyei olaj (Szentlélek) közvetítőiként lesznek felhasználva annak a nagyszerű munkának a részeként, hogy megosszák az utolsó üzenetet az emberiséggel, mielőtt letelne az a néhány másodperc, amely le fogja zárni az emberiség történelmét.

Megtanulandó leckék

Egy újabb, nemrégiben lezajlott globális válság egyházként megtanított minket valamire. Éreztük a vélemények ártatlan megoszlását. Ez csak egy gyenge hullám volt, mégis egyes helyeken nagy zűrzavart váltott ki. Képzeljük csak el, amikor jön a következő hullám. Még mindig barátok leszünk, vagy némelyek visszatérnek ugyanahhoz a viselkedéshez, mint az ilyen globális válság idején?

Úgy tűnik, mintha hiányoznának nekünk a nehézségek és az igazi üldöztetések. Az évek során megfigyeltem, hogy hajlamosak vagyunk érdeklődést mutatni a kényes témák iránt a teológiai viták területén, miközben szem elől tévesztjük azokat a drága lelkeket, akiket reménytelen eseteknek tartunk. Eközben Jézus úgy tekint rájuk, mint szeretetének tárgyaira.

Nem harcolhatunk az idő ellen. Minél tovább maradunk itt e földön, annál kevésbé vonzódunk a mennyországához. Minél tovább maradunk itt, annál inkább úgy teszünk, mintha ide tartoznánk. Ahogy a zsidó nép színlelte az Ábrahámhoz való ragaszkodást, úgy mi is igényelhetjük a reformáció 1914-es úttörőihöz való tartozásunkat, anélkül, hogy az ő tapasztalataikat átéltük volna. Egy bölcs közmondás így szól: „Minél többre tartjuk magunkat, annál kevesebbek vagyunk.”

Sajnos „a világ lakói nagyrészt Sátán irányítása alá kerültek. Ő e föld isteneként viselkedik. Az emberek, akik teljesen átadták magukat a gonosznak, együttműködnek vele összeesküvéseiben, segítve őt Isten kormányzata elleni terveinek végrehajtásában.” – *Letters and Manuscripts*, vol. 16 (1901), Lt. 153, 1901.

A nagy lázadó célja mindig is az volt, hogy igazolja magát és megpróbálja bebizonyítani, hogy az isteni kormányzat felelős az ő lázadásáért. Hatalmas tömegeket vezet arra, hogy elfogadják a nagy küzdelemről alkotott verzióját, amit már régóta fenntart. Ez az összeesküvő évezredek óta hazugságokat hirdet az igazság helyett. Mindannyian olvastuk „A nagy küzdelmet”, de a Szentlélek szemgyógyító íráért való ima nélkül a „másik verzió” teljesen ellentétes következtetésekre vezeti az olvasót.

Visszatekintve a 100 év sikereire és kudarcaira, észrevehetjük, hogy népként voltak hullámvölgye-

Megtanultam, hogy a számok csak egy hajó vagy bárka létezését mutatják az óceánon. A számok önmagukban nem sokat nyomnak a latba Isten jelenléte nélkül, de amikor ezekhez a számokhoz csatlakozik Megváltónk, óriási jelentőségűvé válnak. Egy ember plusz Isten többséget jelent.

ink. Ha voltak sikerek, azok Istennek köszönhetők. Őszintén szólva sokat tanulhatunk a sikerekből és a csalódásokból egyaránt.

Megfontolandó dolgok

Ha megnézzük a tanítványokat és a múltjukat, a legtöbbjük ma nem lenne alkalmas arra, hogy a munkatársunk legyen. Máté vámszedő volt, Péter önmagában bízó, János heves és hirtelen haragú, Tamás kételkedő, Júdás ravaszul kifinomult értelmiségi – és a lista folytatható.

Ha megvizsgáljuk az Ótestamentumot, Mózeset sem találunk méltónak arra, hogy a munkatársunk legyen, mert Isten engedélye nélkül megölt egy egyiptomit.

Mit mondhatunk testvéréről, Áronról, akit a gyülekezet szolgálatával bíztak meg? Ő a népet hitehagyásba vitte azzal, hogy megolvasztotta az aranyat, majd pedig meghívta a népet, hogy imádják az általa öntött bálványt, az aranyborjút.

Mit mondhatunk Illésről, akit szintén nem tartanánk alkalmasnak arra, hogy a munkatársunk legyen, mert elárulta Isten ügyét azzal, hogy elfutott Jézabel elől?

Az Újtestamentumban néhány nagyszerű hős története által ismétlődik meg ugyanez.

Keresztelő János, aki Isten királyságáról prédikált, azután a börtönben ezt kérdezte Jézussal kapcsolatban: „Te vagy-e az, aki eljövendő vala, vagy mást várunk?” (Lukács 7:19).

Péter, aki túlzott magabízása után a legszörnyűbb módon tagadta meg Krisztust, vagy talán a társai Saulus, aki üldözte az egyházat. Közülük egyikén sem lennének alkalmasak arra, hogy velük együtt dolgozzunk.

Tehát, kedves Testvéreim, kövessük Jézus példáját, és készüljünk fel a fiatalokkal együtt arra a hatalmas munkára, melyet a Szentlélek kétszeres ereje kísér, hogy azért dolgozzunk, hogy vége legyen egy céltalan világ nyomorúságának és szenvedéseinek.

Visszatekintve a múltra vagy előre tekintve a jövőbe, kezdjük világosan látni, hogy miért vagyunk még mindig itt. Száz évnyi lecke, amit egyesek megtanultak, mások figyelmen kívül hagytak – és mi még mindig itt vagyunk.

Hogy ez az ünneplés pillanata, vagy a sebeink gyógyí-

tásának ideje, az az Olvasón múlik.

Könyörögjünk mindannyian az Úr Jézus Krisztushoz gyermekeink és fiataljaink üdvösségéért, prédikátoraink és tagjaink üdvösségéért, valamint a létfontosságú egységért Krisztusban, amelynek eredménye lesz a Szentlélek kiárasztása. Későre jár az idő, és hacsak nem válunk valóban azzá, aminek valljuk magunkat, soha nem fogunk megfelelni állításainknak. Minél többet dicsekszünk, annál kevesebbek vagyunk; viszont minél kevesebbre tartjuk magunkat, annál inkább visszatükrözzük Krisztust. Segítsen nekünk az Úr, a mi Istenünk elfogadni az Igaz Tanú bizonyosságát, és megóvni minket az önigazaltságtól.

Három meglepetés lesz a mennyben:

„Egy keresztyén egyszer azt mondta, hogy ha a mennybe fog jutni, három oka lesz a csodálkozásra. Csodálkozni fog, ha olyanokkal találkozik, akikre nem számított. Csodálkozni fog, ha nem lesznek ott azok, akikre számított. Végül pedig akkor fog a legjobban csodálkozni, ha saját maga, mint méltatlan bűnös ott lesz Isten Paradicsomában.” – *The Faith I Live By*, 370.

Soha ne feledjük, hogy Isten olyan hitre hív minket, amely túlmutat a látszaton és a számokon – egy olyan minőségi és mély hitre, amely valóban visszatükrözi Krisztus jellemét. Küldetésünk nem az, hogy a világ szemében hatalmas sokaságként lássanak minket, hanem hogy olyanok legyünk, akik még egyszerűségükben és alázatosságukban is a Megváltó fényében ragyognak.

Ahogy az előttünk lévő nemzedékek hatalmas kihívásokkal néztek szembe, mi is arra kaptunk felhívást, hogy a nehézségek idején hűségesek maradjunk, és arra az erőre támaszkodjunk, amelyet csak Isten adhat számunkra.

Miközben Urunk visszajövetelére várunk, ez legyen állandóan imánk: „Urunk, segíts nekünk, hogy minden szavunkban, minden cselekedetünkben a Te jellemedet tükrözzük vissza, hogy a világ egy el nem múló reménnyel láthasson bennünk.”

Késő éjszaka van, és a világnak szüksége van arra a világosságra, amelyet Krisztus adott számunkra. Legyünk mi ez a világosság! Legyünk mi a változás!

6. FELOLVASÁS
2025. július 19.
szombat

Írta: Eli Tenorio da Silva

AZ EGYSÉGBEN REJLŐ ERŐ

A Biblia egészen végigvonul a hívők buzdítása az egységre. A zsoltáros így ír: „Ímé, mily jó és mily gyönyörűsége, amikor együtt lakoznak az atyafiak!” (Zsoltárok 133:1)

Jézus pedig így imádkozott tanítványaiért: „Hogy mindnyájan egyek legyenek, amint te én bennem, Atyám, és én te benned, hogy ők is egyek legyenek mibennünk: hogy elhiggye a világ, hogy te küldtél engem.” (János 17:21)

A hívők közötti egység az evangélium igazságának egyik leghatásosabb bizonyágtétele. Isten jellemét tükrözi, őszinte lelkeket vonz Krisztushoz, és bemutatja a világnak kegyelmének átalakító erejét.

Egyre megosztottabb világunkban – a háborúk, az együttérzés hiánya, válások és önző elidegenedés közepette – Isten népének egysége a reménység világítótornyaiként szolgál, és egyben tanúságtétel is az isteni szeretetből áradó erőről. Sok őszinte lélek, akik valami jobbat keresnek, mint amit ez az öreg világ kínálhat, Isten követőinek szeretete és egysége által meggyőződnek Isten üzenetének igazságáról, és ezáltal a gyülekezet sikeres lehet küldetésében: az evangélium hirdetésében az egész világon.

„Isten művében sikerünk titka az lesz, ha népünk összhangban munkálkodik.” – The Review and Herald, December 2, 1890. Isten gyermekei közötti

egység nem pusztán javaslatként, hanem Istentől rendelt elvként jelenik meg:

„Testvéreim, nagyon jól tudjátok, hogy az Isten szava elvként hirdeti a gyülekezet egységének ügyét; akik a mennyei eredetű igazság által Krisztussal egyek, azokat erős barátságnak kellene egymáshoz is fűznie” – Kiben Bízhatunk, 3. kötet, 269. Ez az összhang azonban nem csupán szervezeti vagy felszínes jellegű. Ez egy mély, lelki kapcsolat, amely a Krisztusban való tartózkodásból és az Ő jellemének tükrözéséből fakad. Vizsgáljuk meg tehát, mit tanít a Biblia és a Prófétaság Lelke az egységben rejlő erőről, az egység akadályairól, valamint arról, hogyan ápolhatjuk azt ezekben a válságos időkben.

Bibliai felhívás az egységre

Jézus imája a János 17:20-23-ban a hívők közötti egységért az egyik legbensőségesebb könyörgése volt. Ez az ima, amelyet még a keresztre feszítése előtt mondott, nemcsak a tanítványaiért szólt, hanem mindazokért is, akik az ő szavuk által hinni fognak benne – beleértve minket is ma:

„Hogy tökéletesen eggyé legyenek, és hogy megismerje a világ, hogy te küldtél engem, és sze-

retted őket, amiként engem szeretted.” (János 17:23.)

Ez az ima kinyilatkoztatja Krisztus vágyát, hogy követői legyenek egyik szándékaikban, küldetésükben, és a szeretetben. Az ilyen egység visszatükrözi azt az egységet, amely az Atya és a Fiú között van. Ez bizonyoságtétel a világ számára arról, hogy az evangélium igaz és átalakító erejű.

Pál apostol megerősíti az egységre való felhívást leveleiben. Az efézusi gyülekezetnek írva így buzdít:

„Igyekeztek megtartani a Lélek egységét a békeesség kötelékében. Egy a test és egy a Lélek, miképpen elhívásokat kap egy reménységében hívottak el is; Egy az Úr, egy a hit, egy a keresztség; Egy az Isten és mindenkinek Atyja, aki mindenkinek felette van, és mindenkinek által, és mindnyájatokban munkálkodik.” (Efézus 4:3–6.)

Pál hangsúlya az „egy” szón rávilágít arra a szoros összefonódásra, amely a hívők között jön létre, a Krisztusban való hitük következményeként. Az egység nem választható lehetőség; ez nélkülözhetetlen a Reformmozgalom személyazonosságához és küldetéséhez, valamint mindannyiunk jellemének fejlődéséhez, mint a Krisztus testéhez tartozó tagoknak.

„A keresztyeni jellem akkor éri el tökéletességét, ha a másokon való segítség vágya állandóan ott él a hívők lelkében. Ha ennek a szeretetnek lehelete veszi körül őket, akkor **élet illatává válnak az életre**’ és **Isten megáldhatja munkájukat.**” – Az Apostolok Története, 348.

Az egység egy Krisztus által megújított szívből fakad, amely arra törekszik, hogy másokat áldjon és felemeljen, nem pedig arra, hogy önmagát szolgálja.

Az egység egy bizonyoságtétel a világ számára

A keresztyén egység egyik legerőteljesebb képessége, hogy tanúságot tesz a világ előtt. Jézus közvetlen kapcsolatot vont a hívők egysége és küldetésének hitelessége között:

„Erről ismeri meg mindenki, hogy az én tanítványaim vagytok, ha egymást szeretni fogjátok.” (János 13:35.)

Megcáfолhatatlan bizonyítéka az evangélium erejének, amikor a hívők valódi szeretetet, türelmet és

alázatot tanúsítanak egymás iránt. Egy olyan világban, amelyet megosztottság és konfliktus jellemez, az emberek figyelmét megragadja az a harmónia és békeesség, amely Isten népét jellemzi.

Az első gyülekezet kiváló példája volt ennek az elvnek. Az Apostolok Cselekedetei 2:42-47 úgy írja le a hívőket, mint akik „egy szívvel-lélekkel” voltak, örömmel és tiszta szívvel osztoztak étkezéseikben és javaikban. Egységük és egymás iránti szeretetük nemcsak hitüket erősítette, hanem másokat is Krisztushoz vonzott. Ennek eredményeképpen: „Az Úr pedig minden napon szaporítja vala a gyülekezetet az üdvözülőkkel.” (Apostolok Cselekedetei 2:47.)

A Prófétaság Lelke így kommentálja ezt az egységet: „Az az Isten akarata, hogy népe között egység és testvéri szeretet legyen.” – Pátriárkák és Próféták, 484.

Csak ilyen módon lehet a gyülekezet élő és tevékeny eszköze annak, hogy világosságot sugározzon a világ felé.

A valódi egység evangelizáló ereje nem hangsúlyozható eléggé. Ez maga az élő evangélium; egy olyan igehirdetés, amely sokkal ékebben szól, mint bármely szó.

Az egység akadályai

Az egységet, fontossága ellenére gyakran emberi gyengeségek és hibák akadályozzák. A büszkeség, önzés, előítélet és a megbocsátás hiánya jelentős gátakat jelentenek. Ellen G. White figyelmeztet: „A családban és a gyülekezetben való széthúzás és viszály oka a Krisztustól való eltávolodás.” – Boldog Otthon, 152. Amikor a hívők szem elől tévesztik Krisztust és önmagukra összpontosítanak, a megosztottság elkerülhetetlen következményként jelenik meg. A lelkek ellensége örömet leli abban, ha viszályt vet, hiszen tudja, hogy a megosztottság gyengíti az egyház tanúságtételét.

Pál apostol leveleiben több helyen is foglalkozik ezekkel a kihívásokkal, különösen a korinthusi gyülekezetben, ahol megosztottság támadt a vezetés és a lelki ajándékok körül. Pál így inti őket:

„Kérlek titeket, atyámfiai, a mi Urunk Jézus Krisztus nevére, hogy mindnyájan egyképpen szóljatok,

A világosság visszatükrözése és ragyogtatása

Mozgalomnak lenni cselekvést jelent! Készülünk fel a Szentlélek fogadására gyakorlati tettekkel: Mi lenne, ha ezen a hétvégén keresnéd a módját, hogyan járulhatsz

hozzá aktívan a helyi gyülekezeted missziójához? Legyen az akár asztalok letörlése ebéd után, vagy egy kérdés megválaszolása a Szombatiskolán. Egy egyszerű részvétellel is már hozzájárulunk az egységhez.

és ne legyenek közöttetek szakadások, hanem legyetek teljesen egyek ugyanazon értelemben és ugyanazon véleményben.” (1. Korinthus 1:10.)

Az egység akadályainak leküzdése megkívánja a tudatos erőfeszítést, alázatot és hajlandóságot arra, hogy Krisztus küldetését a személyes preferenciák fölé helyezzük.

Az egység kulcsa: Krisztusban maradni

Igazi egység a hívők között lehetetlen a Krisztussal való mély kapcsolat nélkül. Jézus mondta:

„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: A ki én bennem marad, én pedig ő benne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.” (János 15:5.)

Amikor a hívők Krisztusban maradnak, az Ő hasonlatosságára formálódnak. Megtermik a Lélek gyümölcsét – szeretetet, örömet, békességet, békétűrést, szívességet, jóságot, hűséget, szelídséget, mértékletességet (Galata 5:22-23) – ezek pedig előmozdítják az egységet. Ehhez elengedhetetlen a Krisztussal való egység. Ha közösségben vagyunk Istennel, akkor csatornáit leszünk az Ő szeretetének, amely másokra is ki fog áradni.

Amint a hívők megtapasztalják Isten szeretetét, képessé válnak arra, hogy szeressék és szolgálják embertársaikat. Ez az önzetlen szeretet az a kapocs, amely összetartja az egyházat.

Pál tanácsa a Filippi 2:2-4-ben gyakorlati útmutatót ad az egység megvalósításához:

„Teljesítetek be az én örömömet, hogy egyenlő indulattal legyetek, ugyanazon szeretettel viseltetvén, egy érzésben, egy ugyanazon indulattal lévén; Semmit nem cselekedvén versengésből, sem hiábavaló dicsőségből; hanem alázatosan egymást különbnek tartván ti magatoknál. Ne nézze kiki a maga hasznát, hanem mindenki a másokét is.” (Filippi 2:2-4.)

Az egységhez alázatra, önzetlenségre és szolgálatkészségre van szükség. Ezek a jellemvonások a Krisztussal való mindennapi közösség és a Szentlélek munkája által fejlődnek ki bennünk.

„Törekedjünk komolyan az egységre. Imádkozatok és dolgozzatok érte. Az egység megtermi a lelki egészséget, a magasröptű gondolkodást, a nemes jellemet s a mennyei értelmet; képesít fölülkerekedni az önzésen, gonosz gondolatokon; hatalmasabbá tesz a hódítóknál az által, aki szeretett minket, s önmagát adta értünk. Feszítsétek meg magatokat, becsüljétek másokat többre magatoknál. Így juttok egységre Krisztussal. Félreérthetetlen bizonyítékát szolgáltatjátok majd a mennyei

mindenség, a gyülekezet, s a világ előtt, hogy Isten fiai és leányai vagytok. Példaadástokban Isten dicsőül meg.” – Tanácsok a Gyülekezeteknek, 331.

Egység az utolsó időkben

Ahogy az idő vége közeledik, Isten népének egysége még kritikusabbá válik:

„Ezekben az utolsó napokban egyedüli biztosságunk, ha egyek vagyunk Krisztussal és testvéreinkkel.” – Bizonyágtételek, 8. kötet, 240. Az utolsó időkben a hívőkre váró kihívások és ellenállás fokozott egységet követel. A gyülekezetben belüli megosztottság gyengíti a tagok képességét arra, hogy szembenézzenek a gonoszság erőivel. Ezzel szemben az egység megállíthatatlanul erősíti a gyülekezetet a jó szolgálatában, miközben hatalommal hirdetik az örökkévaló evangéliumot. Az ilyen egység arra ösztönzi a hívőket, hogy megmutassák a világnak: szeretik Istent, és készek engedelmeskedni neki, még a legnehezebb körülmények között is, amelyek az egyházra várnak.

A Jelenések 14:6-12 leírja a maradék egyház küldetését az utolsó időkben: hogy hirdesse a három angyal üzenetét minden nemzetnek, törzsnek, nyelvnek és népnek. Ez a világméretű küldetés minden hívő összehangolt, egységes erőfeszítését igényli, közös céllal és cselekvéssel.

A világ élénk figyelemmel követi, hogy a te hited és az én hitem milyen cselekedetekhez vezet bennünket, és a szeretet, amelyet egymás iránt tanúsítunk, olyan érvelés az igazság mellett, amelyet senki nem tud megcáfolni. Isten pedig egy egységes egyházat hív el; olyat, amely készen áll megvívni harcait, és kitartani az előtte álló próbák közepette.

Amellett, hogy felkészít bennünket az egyházra közelgő utolsó eseményekre, ez az egység lesz a legnagyobb bizonyosság a világ számára üzenetünk igazságáról és Krisztus szeretetéről, amely összeköt bennünket.

Gyakorlatilépések az egység előmozdítására a gyülekezetben

Az egység az alapköve egy virágzó és lelkieg egészséges gyülekezetnek. Egy olyan világban, amelyet megosztottság és énközpontúság jellemez, a gyülekezetet Isten arra hívta el, hogy a szeretet, az összhang és az együttműködés világítótornya legyen. Az egység előmozdítása azonban tudatosságot, kegyelmet és gyakorlati

A gyülekezetek sem mentesek az ellentétektől. Ha megosztó ügyek merülnek fel, kezeljük azokat azonnal és bölcsen. Használjunk bibliai keretet a nézeteltérések megoldására.

lépéseket igényel. Az alábbiakban néhány kulcsfontosságú lépés található, amelyek segítenek az egység építésében és fenntartásában a gyülekezeti közösségen belül:

1. A Krisztus-központú közösségre való összpontosítás

Az egység alapja a Jézus Krisztusban való közös hit.

„Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők: a ki én bennem marad, én pedig ő benne, az terem sok gyümölcsöt: mert nálam nélkül semmit sem cselekedhettek.” (János 15:5.)

Ha a hívők Krisztussal való kapcsolatukat helyezik első helyre, természetesen közelebb kerülnek egymáshoz is. Bátorítsuk a Krisztus-központú közösségi alkalmakat, például bibliatanulmányokat, imaalkalmakat, missziós tevékenységeket, amelyek elmélyítik a lelki kapcsolatokat a gyülekezeten belül.

2. Az alázat és megbocsátás kultúrájának ápolása

A büszkeség és a meg nem oldott konfliktusok komoly akadályai az egységnek. A gyülekezetekben tapasztalható sok viszály forrása az énközpontúság: „nekem mi tetszik”, „én mit akarok”, „ez az én véleményem”. Tanítsuk és adjunk példát az alázatról azáltal, hogy mások szükségleteit a saját vágyaink elé helyezzük:

„Semmit nem cselekedvén versengésből, sem hiába való dicsőségből; hanem alázatosan egymást különbnek tartván ti magatoknál. Ne nézze kiki a maga hasznát, hanem mindenki a másokét is.” (Filippi 2:3-4.)

Emellett elő kell mozdítanunk a megbocsátás kultúráját azzal, hogy a sérelmeket gyorsan és kegyellemmel kezeljük. Bátorítsuk a gyülekezeti tagokat a kiengesztelődésre és arra, hogy úgy bocsássanak meg

egymásnak, ahogyan az Úr is megbocsátott nekik: „Elszenvedvén egymást, és megbocsátván kölcsönösen egymásnak, ha valakinek valaki ellen panasza volna: miképpen a Krisztus is megbocsátott nektek, azonképpen ti is.” (Kolossé 3:13.)

3. A nyílt és őszinte kommunikáció elősegítése

A félreértések gyorsan megosztottsághoz vezethetnek, ha nincs megfelelő kommunikáció. Hozzunk létre olyan fórumokat, ahol a tagok biztonságban érezhetik magukat, meghallgatják őket, és tisztelettel bánnak velük. Ilyenek lehetnek például:

gyülekezeti összejövetelek kérdés-felelet lehetőséggel,

kiscsoportos beszélgetések,

rendszeres gyülekezeti megbeszélések,

névtelen visszajelző űrlapok.

„Hogy jót tegyenek, legyenek gazdagok a jó cselekedetekben, szívesen adakozók, közlők.” (1. Timótheus 6:18.)

A vezetők mutassanak példát azzal, hogy megközelíthetőek és őszintén kommunikálnak.

4. A lelki ajándékok sokféleségének megbe- csülése

Az egység nem egyformaságot jelent. Tanuljuk meg értékelni a gyülekezetben különböző ajándékokkal, különböző háttérrel és gondolkodásmóddal rendelkező emberek sokféleségét. Fogadjuk el az 1. Korinthus 12:12-14 igazságát:

„Mert amiképpen a test egy, és sok tagja van, az egy testnek tagjai pedig, noha sokan vannak, mégis egy test: azonképpen a Krisztus is. Mert hiszen egy Lélek által mi mindnyájan egy testté keresztteltettünk meg, akár zsidók, akár görögök, akár szolgák, akár szabadok; és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg. Mert a test sem egy tag, hanem sok.” (1. Korinthus 12:12-14.)

Ez a bibliai szakasz emlékeztet bennünket arra, hogy Krisztus teste sok különböző tagból áll, és minden tagnak megvan a maga egyedi szerepe. Az egység tehát nem azt jelenti, hogy mindannyiunknak ugyanaz lesz a kedvenc színe, vagy hogy mindenben azonos az ízlésünk. A gyülekezetnek szüksége van olyan emberekre, akiknek véleménye és ízlése különbözik az enyémtől, de akik ugyanabban a tanításban hisznek és egyetértenek, valamint ugyanazt a célt követik: Istent szolgálni és lelkeket Krisztushoz vezetni. Ha megbecsüljük és jól használjuk a sokféleséget, a gyülekezet erősebbé és hatékonyabbá válik küldetésének betöltésében.

5. Szolgáljunk együtt

A közös szolgálat célérzetet és testvéri közösséget alakít ki. Az olyan lehetőségek szervezése, amelyek során a gyülekezet tagjai szolgálhatnak egymás felé, valamint a tágabb közösségekben is, elősegíti ezeket az áldásokat. Legyen szó helyi missziós alkalomról, missziós útról vagy a gyülekezeti szolgálatokban való önkéntes munkáról, a közös célért végzett munka megerősíti a kapcsolatokat és elmélyíti az egységet.

„Kiki társát segíti, és barátjának ezt mondja: Légy erős! És bátorítja a mester az ötvöst, és a kalapácscsal simító azt, a ki az ültöt veri; így szól a forrasztásról: jó az, és megerősíti szegekkel, hogy meg ne mozduljon. (Ésaiás 41:6-7.)

Ha együtt szolgálunk, bátorítjuk egymást, és hitünk is megerősödik.

6. Erős vezetés biztosítása

A vezetők kulcsszerepet játszanak az egység előmozdításában: „De úgy jár a pap is, mint a nép” (Hóseás 4:9) Nekik következetesen elő kell mozdítaniuk az összetartozást, a felmerülő nézeteltéréseket gyorsan kezelniük kell, és az alázatban, valamint szeretetben példát kell mutatniuk. A vezetőknek emellett fel kell készíteniük másokat is a vezetésre, hogy senki ne érezze magát kizárva a gyülekezeti életben való aktív részvételből.

7. Imádkozzunk az egységért

Van egy mondás, miszerint „az a házaspár, aki együtt imádkozik, együtt is marad.” Ez ugyanígy igaz azokra a gyülekezeti tagokra is, akik közösen imádkoznak az egységért. Az egységért való imádkozásban követjük Jézus példáját, aki – ahogy János 17. fejezetében látjuk – a hívők közötti egységért imádkozott. (János 17:21-23). Az imádság elenged-

hetetlen az egység fenntartásához. Bátorítsuk a gyülekezetet, hogy imádkozzanak egymásért és az egész gyülekezetért. Az egységre fókuszáló közös imatálalkozók hatalmas erővel bírnak, hiszen a tagok szívét Isten akaratával hangolják össze.

8. Tanítsunk az egység bibliai alapelveiről

Álljunk ki a bibliai elvek mellett, és ha kell, akár életünk árán is maradjunk hűek Istenhez. Ugyanakkor készeknek kell lennünk engedni mások véleményének vagy preferenciájának, ha nem alapelvekről van szó. (Ki kell ürítenünk a szívünket az önzéstől.)

Tanítsuk rendszeresen, mit mond az Írás az egységről, szeretetről és közösségről. A prédikációk, szemináriumok és bibliatanulmányozások biztosítják azt a teológiai alapot, amely segít megérteni, miért fontos az egység, és hogyan valósítható meg a gyakorlatban, Isten Igéje alapján.

9. Kezeljük bölcsen a megosztó kérdéseket

A gyülekezetek sem mentesek az ellentétektől. Ha megosztó ügyek merülnek fel, kezeljük azokat azonnal és bölcsen. Használjunk bibliai keretet a nézeteltérések megoldására, például Máté 18:15-17-ben leírt elveket:

„Ha pedig a te atyádfia vétkezik ellened, menj el és dorgáld meg őt négy szem között: ha hallgat rád, megnyerted a te atyádfiát; Ha pedig nem hallgat rád, végy magad mellé még egyet vagy kettőt, hogy két vagy három tanú vallomásával erősíttessék minden szó. Ha azokra nem hallgat, mondd meg a gyülekezetnek; ha a gyülekezetre sem hallgat, legyen előtted olyan, mint a pogány és a vámszedő.” (Máté 18:15-17)

Hogyan bánjunk a pogánnyal vagy vámszedővel, amikor ellátogat gyülekezetünkbe? Ugyanezt a kegyelemmel és szeretettel teli lelkületet tartsuk meg azokkal szemben is, akik közülünk tévedtek el, és olyan megoldásokat keressünk, amelyek Krisztust és az Ő testének egységét dicsőítik.

10. Ösztönözzük a generációk közötti kapcsolatokat

A generációk közötti kapcsolatok gazdagítják a gyülekezetet. Teremtsünk lehetőségeket mentorálásra, közös programokra és baráti kapcsolatokra, amelyek áthidalják a generációs szakadékokat. A fiatalabbak tanulhatnak az idősebbek bölcsességéből, az idősebbek pedig inspirálódhatnak a fiatalabb generáció friss energiájából és nézőpontjából.

Isten akarja, hogy a különböző generációk energiája, tudása és tapasztalata együttesen működjön:

„Írok nektek, gyermekek, mert...

Írok nektek, atyák, mert...

Írok nektek, ifjak, mert...”

(1. János 2:12-14)

Befejezés

Egy barátom, aki hitét veszítette a gyülekezetben történt félreértések miatt, így mondta nekem: „Nem hiszem, hogy az emberek a Reformmozgalomból a tantételek miatt mennek el.” Az ő esete arra készítetett, hogy elgondolkodjam, hány lélek veszítette el a hitét – függetlenül attól, hogy mit mondanak – valójában a hívők közötti megosztottság miatt. A megosztottság megölheti a gyülekezetet; az egység viszont sikeressé teszi a gyülekezetet, hogy betöltsé küldetését: a lelkek Krisztushoz való vezetését.

Az egység előmozdítása nem egyszeri erőfeszítés, hanem folyamatos elkötelezettség. Ez tudatosságot, türelmet és a Szentlélekre való teljes ráhagyatkozást igényli. E gyakorlati lépések megvalósításával a gyülekezetek olyan környezetet teremthetnek, ahol a szeretet és a harmónia virágzik, és így Isten átalakító kegyelmének erőteljes bizonyosságává válhatnak a világ előtt. Ahogy a Zsoltárok 133:1 mondja: „Ímé, mily jó és mily gyönyörűséges, amikor együtt lakoznak az atyafiak!”

Az Ő igéjén keresztül Krisztus most hozzád és hozzám szól, hogy határozzuk el szívünkben: kegyel-

me által mindent megteszünk azért, hogy beteljesítsük imáját, és egységben legyünk testvéreinkkel.

„Ne morogjatok, és ne keressétek a hibát másokban! Jézusra tekintve, a Krisztus képe bevésődik a lélekbe, és visszatükröződik a lelkületbe, a szavakban és az igaz szolgálatban felebarátaink felé. Krisztus öröme a szívünkben van, és örömünk teljes. Ez az igaz vallás. Szerezzük meg ezt, és legyünk kedvesek, udvariasak, legyen lelkünkben szeretet – az a szeretet, amely kiárad, jó cselekedetekben nyilvánul meg, világossággként ragyog a világban, és teljessé teszi örömünket.” – The Upward look, 268.

Kérlek, tedd magadévá ezeket a szavakat: Mostantól, Krisztus kegyelméből nem fogok zúgolódni vagy rosszat mondani testvéreimről. Kedves leszek, udvarias, szeretetet hordozok a szívemben, és nem szúrok hátba senkit, nem pletykálok vagy rágalmazok. Egységben és harmóniában leszek testvéreimmel, és lehetőség szerint békében élek minden emberrel (Róma 12:18). Jézus nevében, Ámen.

Visszatükrözés és ragyogás

Mozgalomnak lenni cselekvést jelent! Készüljünk fel a Szentlélek fogadására gyakorlati tettekkel: Mi lenne, ha ezen a hétvégén keresnéd a módját, hogyan járulhatsz hozzá aktívan a helyi gyülekezeted missziójához? Legyen az akár asztalok letörlése ebéd után, vagy egy kérdés megválaszolása a Szombatiskolán. Egy egyszerű részvétellel is már hozzájárulunk az egységhez.

7. FEOLVASÁS
2025. július 20.
vasárnap

GYŐZELEMRŐL GYŐZELEMRE

Írta: A. C. Sas

A „győzni” szónak számos különböző jelentése lehet. Jelenthet legyőzést, elfoglalást, leigázást, felülkerekedést, leküzdést vagy a győzelem megszerzését.

A Bibliában csak egyszer találjuk meg ezeket a szavakat: „[és kijöve] győzve, és hogy győzzön” (*Jelenések 6:2*). Ez az első pecsétről szóló prófécia-ban szereplő fehér ló lovasára utal, az első keresztény egyház korában. Ez a kép találóan ábrázolja a mi Urunk Jézus Krisztus életét és munkáját, akinek tulajdonképpen az egész földi szolgálata győzelem-ből állt.

Jézus tanítványaihoz intézett beszédében megerősítette: „Azért beszéltem ezeket néktek, hogy békességetek legyen én bennem. E világon nyomorúságtok leszen; de bizzatok: én meggyőztem a világot” (*János 16:33*). Emberfiaként három és fél éves naponkénti földi szolgálata során Megváltónk mindig győzedelmeskedett. Például közvetlenül keresztsége után győzelmet aratott a pusztában, amikor Sátán megkísértette.

„Jön a világ fejedelme” – mondta Jézus –, ’és én bennem nincsen semmije’ (*János 14:30*). Jézust nem befolyásolták Sátán mesterkedései. Nem egyezett bele a bűnbe. Még gondolatban sem hajlott a kísértésre...

Hogy ezt miként érhetjük el, azt Krisztus megmutatta nekünk. Milyen eszközökkel győzött Jézus a Sátánnal szembeni küzdelemben? Isten szavával. Csak az Ige által tudott ellenállni a kísértésnek. ’Meg van írva’ (*Máté 4:4*) – mondta.” – *Jézus Élete*, 94-95.

Krisztus egész földi szolgálata alatt „győzött”, de a végső győzelmet csak akkor vívta ki, amikor kiejtette ezt a szót: „Elvégeztetett!” (*János 19:30*). Ezek a szavak: „én meggyőztem a világot”, szó szerint beteljesedtek, amikor Üdvözítőnk befejezte a megváltás munkáját a kereszten. Legyőzte az ördögöt és visszaszerezte a csalás által bitorolt világot, amelyet Sátán kegyetlenül kiragadott Ádám és Éva kezéből. Most „e világnak országai a mi Urunkéi és az ő Krisztusáéi lettek” (*Jelenések 11:15*).

Feltámadása után győztes Urunk kijelentette: „nékem adatott minden hatalom mennyen és földön” (*Máté 28:18*). Megígérte, hogy földi képviselőinek erőt és hatalmat fog adni, hogy győzedelmeskedjenek. Így szólt: „Elmenvén pedig prédikáljatok, mondván: Elközelített a mennyeknek országa. Betegeket gyógyítsatok, poklosokat tisztítsatok, halottakat támasszatok, ördögöket űzzetek. Ingyen vettétek, ingyen adjátok” (*Máté 10:7-8*).

Azért, hogy Jézus ígéretei beteljesedjenek, a hívőknek különleges erővel kell felruháztatniuk a Szentlélek által. Ők még csak meg sem próbálhatják az Úr munkáját végezni e hatalom nélkül. Enélkül nem tudnának győzedelmeskedni. Tíz napig kellett Jeruzsálemben maradniuk, türelmesen várva arra, hogy megkapják a megígért erőt. Jézus így szólt: „És ímé én elküldöm ti reátok az én Atyámnak ígéretét; ti pedig maradjatok Jeruzsálem városában, mígnem felruháztatok mennyei erővel” (Lukács 24:49).

Pünkösdkor beteljesedett

A Biblia egy különleges eseményről számol be.

„És mikor a pünkösöd napja eljött, mindnyájan egyakarattal együtt valának. És lőn nagy hirtelességgel az égből mintegy sebesen zúgó szélnek zendülése, és eltelé az egész házat, ahol ülnek vala. És megjelentek előttük kettős tüzes nyelvek és üle mindenikre azok közül. És megtelének mindnyájan Szentlélekkel, és kezdenek szólni más nyelveken, amint a Lélek adta nekik szólniok. Lakoznak vala pedig Jeruzsálemben zsidók, istenfélő férfiak, minden nép közül, melyek az ég alatt vannak” (Ap.csel. 2:1-5).

A Prófétaság Lelke további részleteket közöl arról, hogy mi történt, miután a tanítványok megteltek Szentlélekkel.

„Pünkösöd napján Isten elküldte Lelkét. Krisztus tanúi a feltámadt Megváltó hatalmát hirdették. A menny fénye áttörte a sötétséget azok lelkében, akiket Krisztus ellenségei félrevezettek. Meglátták Krisztust, akit Isten 'fejedelemmé és megtartóvá' emelt, 'hogy adjon az Izraelnek bűnbánatot és bűnöknek bocsánatát' (Ap.csel. 5:31). Látták Őt a menny dicsőségétől övezve, kezében tartva a végtelen kincset, hogy azokra árássa, akik lázadásukból megtértek. Amikor az apostolok az Atya Egyzüldöttjének dicsőségét hirdették, háromezer lélek hitt nekik. Az emberek olyannak látták magukat,

amilyenek a valóságban; bűnösnek, szennyesnek. Felismerték, hogy Krisztus a barátjuk, a Megváltójuk. Krisztust magasztalták és dicsőítették, mert a Szentlélek ereje megérintette szívüket. E hívők hitükkel látták meg azt a Krisztust, aki azért viselte el a megaláztatást, a szenvedést és a halált, hogy ők el ne vesszenek, hanem örökké élhessenek. A Lélek kinyilatkoztatásából felismerték Krisztus hatalmas és fenséges voltát. Bizalommal nyújtották felé kezüket, és ezt mondták: 'hiszek!'

A Megváltó feltámadásának örömhírét azután a hívők elvitték az akkor benépesült világ legtávolabbi határáig. A gyülekezet minden irányból felé seregülő megtérteket látott. Azok pedig, akik már hívők voltak, újjáéledtek. Bűnösök és hívők együtt keresték az értékes igazgyöngyöt.” – *Krisztus Példázatai*, 76.

„Pünkösöd napján a végtelen Isten felfedte hatalmát az egyház előtt. Szentlelke által az ég magaslatáról rohanó, erős szélben leszállt a szobába, ahol a tanítványok együtt voltak. Mintha e befolyást korszakokon át kordában tartották volna és most a menny örült, hogy kitöltheti az egyházra a Lélek hatalmának gazdagságait. A Lélek befolyása alatt a bűnbánat és bűnvallomás szavai a dicséret és hálaadás szavaival keveredtek. Az egész menny lehajolt, hogy lássa és csodálja e páratlan szeretet bölcsességét. Az apostolok és tanítványok csodálkozva kiáltottak fel: 'A szeretet megmutatkozik' (1János 4:10). Megragadták a kapott ajándékot. És mi lett az eredmény? Ezrek tértek meg egyetlen nap alatt. A Lélek kardja, melyre Isten hatalmas új életet kovácsolt, és melyet a menny villámlásai fürdettek, átvágta magát a hitetlenségen.” – *Bizonyosságtételek*, 7. kötet, 31.

Pünkösöd után

A győzelemre vezető erő ígérete nemcsak az első tanítványoknak adatott, hanem Jézus minden korban élő összes követőjének is. Krisztus minden iga-

A világosság visszatükrözése és ragyogtatása
Mozgalomnak lenni magában foglalja a cselekvést is! Tükrözzük vissza Krisztus világosságát gyakorlati cselekedetekkel:

Jó ötlet lenne újra átnézni ezeket az olvasmányokat, és újra elolvasni azokat a részeket, amelyek először érintették meg a szívünket. Elmélkedjünk a Szentlélek által hozott üzeneten.

zán megtért követője számára elérhető. Habár munkájuk problémákkal és nehézségekkel teli, nem adják fel. Előre haladnak a győzelem felé. Nincsenek magukra hagyva ebben a munkában. Segítséget kapnak attól, aki megígérte, hogy velük lesz „a világ végezetéig” (Máté 28:20).

Az Ihletés tolla elénk tárja a győzelem kivívásának feltételeit.

„Isten munkásainak sokkal mélyebb tapasztalatot kell szerezniük. Ha mindent átadnak Neki, hatalmasan fog munkálkodni értük. Az igazság zászlóját tűzik ki azokra az erődökre, amelyeket eddig Sátán birtokolt, és győzelmi kiáltásokkal veszik birtokba azokat. Megsebesülnek a csatában, de megkapják a vigasztaló üzenetet, hogy az Úr vezeti őket győzelemről győzelemre.” – *The Review and Herald, September 17, 1903.*

„Az Úr szeretné, hogy sáfárai hűségesen teljesítsék feladataikat az Ő nevében és erejében. Azzal, hogy hisznek szavában és tanításai szerint cselekszenek, továbbra is kijöhetnek győzve, hogy győzzenek.” – *Counsels to Parents, Teachers and Students, 353.*

A nagy küzdelem

Az ádáz lelki küzdelemben „a fejedelemségek ellen, a hatalmasságok ellen, ez élet sötétségének világbírói ellen, a gonoszság lelkei ellen, melyek a magasságban vannak” (Efézus 6:12), Isten szolgálói néha vereséget szenvednek, nem mindig győztesek. De a látszólagos vereség végül csodálatos győzelmet fog eredményezni. Ezt olvassuk:

„Látomásban két hadsereg küzdelmét néztem. Az egyik sereget a világ jelvényének zászlói vezették, a másikat pedig Immánuel fejedelem véráztatta zászlója. Zászló zászló után hullt gazdátlanul a porba, mikor az Úr seregéből század század után állt át az ellenséghez, és az ellenség soraiból csapat csapat után csatlakozott Isten parancsolattartó népéhez. Az ég közepén repülő angyal sokak kezébe Immánuel zászlóját adta, és ugyanakkor hatalmas hadvezér kiáltotta harsányan: 'Vonuljatok a tűzvonalba. Akik hűek Isten parancsolataihoz és Jézus hitéhez, foglalják el állásukat. Távozzatok közülük és váljatok el tőlük, és tisztátalant ne illessetek: akkor felkarollak titeket és Atyátok leszek, ti meg fiaim és leányaim lesztek. Aki akar, jöjjön

az Úrnak segítségére, az Úrnak segélyére a hatalmasok ellen.’

Tombolt a viadal. A győzelem majd ide, majd meg oda pártolt. Most a kereszt katonái vonultak vissza, mint mikor a zászlótartó lesorvad. De látszólagos visszavonulásuk csak kedvezőbb állások elnyerését célozta. Örömkialtásokat hallottam. Dicsének szállt fel Istenhez és mikor Krisztus katonái kitűzték zászlóját az addig ellenséges kézen lévő erődök falaira, angyalok csatlakoztak az énekarhoz. Üdvösségünk parancsnoka vezette a küzdelmet és segítséget küldött harcosainak. Hatalma feltűnően láthatóvá vált és ez bátorságot öntött harcosaiba, hogy nyomuljanak a várkapukig. Az igazságos tettek mezején félelmetes dolgokra tanította katonáit, mikor lépésről lépésre, diadalról diadalra vezette őket.

Végül is győzelmet arattak. A sereg, mely az 'Isten parancsolatai és a Jézus hite' feliratú zászlót követte, győzedelmeskedett.” – *Bizonyítékok, 8. kötet, 41.*

„A harc kimenetele nem halandó emberek erején múlik. 'Az Úr, mint egy hős kijő, és mint hadakozó felkölti haragját. Kiált, sőt rivalg és ellenségein erőt vesz.' Annak erejével, aki kijön győzve és hogy győzzön, a gyenge, véges emberek általa vívhatják ki a győzelmet.” – *A Te Igéd Igazság, 86.*

A késői eső ideje alatt

„Az 1840-44-es adventmozgalom Isten hatalmának dicsőséges megnyilvánulása volt. Az első üzenetet a világ minden misszióközpontjába elvitték, és ebben az országban volt a legnagyobb vallási érdeklődés, amelyet a 16. században végbemenő reformáció óta egyetlen országban sem láttak. Azonban ezeket messze felülmúlja majd a harmadik angyali üzenet hangos kiáltása alatti mozgalom. A munka hasonló lesz ahhoz, ami pünkösdi napján volt. Isten szolgálói szent lelkesedéstől fénylő arccal sietnek egyik helyről a másikra, hogy hirdessék a mennyi üzenetét. Az egész földön ezernyi hangon szól majd a figyelmeztetés. Csodálatos dolgok fognak történni. Betegek meggyógyulnak, és a hívők munkáját jelek és csodák kísérik. Sátán is dolgozik, de hamis csodákkal. Még tüzet is hoz alá az égből az emberek szeme

**„A harc kimenetele nem halandó emberek erején múlik...
Annak erejével, aki kijön győzve és hogy győzzön, a gyenge,
véges emberek általa vívhatják ki a győzelmet.”**

láttára. A föld lakóinak el kell döntenüök, ki mellé állnak.” – *The Spirit of Prophecy*, vol. 4, p. 429-430.

„Éjjeli látomásban Isten népe hatalmas megújulási mozgalmának képe vonult el előttem. Sokan dicsőítették Istent. Betegek gyógyultak meg, és más csodák történtek. A közbenjárás lelkülete nyilvánult meg, pontosan úgy, mint pünkösdi nagy napja előtt. Százak és ezrek látogattak családokat, megnyitották előttük Isten szavát. A Szentlélek hatalma meggyőzte a szíveket, és a valódi megtérés lelkülete nyilvánult meg. Ajtók tárultak ki mindenfelé az igazság hirdetése előtt. Mintha mennyei áldásos hatás világította volna be a földet. Istennek igaz és alázatos népe gazdag áldásokban részesült. A hálaadás és dicséret hangjait hallottam, és olyan megújulás látszott beköszönten, mint amilyennek 1844-ben voltunk tanúi.” – *Bizonyságtételek*, 9. kötet, 126.

„Felöltöztén Krisztus igazságának fegyverzetébe, az utolsó gyülekezetnek be kell lépnie az utolsó küzdelembe. 'Szép, mint a hold, tiszta, mint a nap, rettenetes, mint a zászlós tábor.' El kell mennie az egész világra, győzve, hogy győzzön.” – *Az Én Életem Ma*, November 3.

„Hallottam, hogy azok, akik vértelenül és fegyveresen álltak, nagy erővel hirdették az igazságot.

Meg is volt az eredménye. Sokan voltak lekötve; egyeseket férjeik kötöttek le, másokat gyermekeik és szüleik. Azok az őszinte lelkek, akik eddig akadályozva voltak az igazság megismerésében, most végtelen örömmel ragadták meg. Most már semmit sem féltek többé rokonaiktól, és mindennél többre becsülték az igazságot. Éheztek és szomjúhozták az igazságot. Drágább és értékesebb volt az számukra még életüknél is. Kérdeztem, hogy mi okozta ezt a nagy változást. Egy angyal felelt: 'A késői eső, a felüdülés az Úr színe előtt és a harmadik angyal hangos kiáltása.'

Nagy erő és hatalom kísérte a kiválasztottakat.” – *Tapasztalatok, Látomások*, 271.

„Isten szolgálói szent lelkesedéstől fénylő arccal sietnek egyik helyről a másikra, hogy hirdessék a mennyi üzenetét. Az egész földön ezernyi hangon szól majd a figyelmeztetés. Csodálatos dolgok fognak történni. Betegek meggyógyulnak, és a hívők munkáját jelek és csodák kísérik. Sátán is dolgozik, de hamis csodákkal. Még tüzet is hoz alá az égből az emberek szeme láttára (*Jelenések 13:13*). A föld lakóinak el kell döntenüök, ki mellé állnak.

Az üzenet nem annyira érveléssel, mint Isten Lelkének mélységes meggyőzése nyomán fog terjedni. Az érvek már korábban elhangzottak. A

magvetés megtörtént, és most a mag ki fog kelni, és termést hoz. A missziómunkások által terjesztett irodalom megteszi a hatását. De sok embert, aki az igazság hatása alá került, még mindig gátol valami az igazság tökéletes megértésében és az engedelmisségben. A fénysugarak mindenhol bevilágítanak, és az igazság tisztán felragyog. Isten őszinte gyermekeit a családi és egyházi kapcsolatok nem tudják már visszatartani. Elszakítják ezeket a kötelekeket. Az igazság mindennél drágább nekik. Az igazság ellen szövetkező erőkkal szemben sokan az Úr oldalára állnak.” – *A Nagy Küzdelem*, 544-545.

„Krisztus szeretete, testvéreink szeretete bizonyítja majd a világ előtt, hogy Jézussal voltunk és Tőle tanultunk. Akkor duzzad majd a harmadik angyal üzenete hangos kiáltássá és az egész világot be fogja ragyogni az Úr dicsősége.” – *Bizonyságtételek*, 6. kötet, 401.

Időszerű felhívás

„A közvetlenül előttünk álló köteleességeket, amelyeket valakinek el kell végeznie, meg kell ragadnunk, és nem szabad kibújnunk a felelősség alól, vagy visszariadnunk a teljesítésüktől azért, mert nem egyeznek a hajlamainkkal. Neveljük magunkat arra, hogy tegyünk erőfeszítéseket, hordjuk a terheket és végezzük el mindazokat a köteleességeket, amelyek előttünk vannak. Arra nevelhetjük magunkat, hogy erőssé váljunk, győzzük le önmagunkat és így győzzünk a nehézségek felett. Ahelyett, hogy a körülmények áldozatai lennénk, legyünk urai a körülményeknek, és diadalmaskodjunk az akadályok leküzdésében.” – *Manuscript Releases*, vol. 15, pp. 240-241.

„Mi most harcmezőn vagyunk. Nincs idő a pihenésre, nincs idő könnyelműsége, nincs idő önző engedelkenységre. Miután előrenyomultál, újra és újra harcolnod kell; hódítóként kell előrehaladnod és hódítani, új erőt gyűjtve újabb küzdelmekhez. Minden győzelem növeli a bátorságot, a hitet és az elhatározottságot. Isteni erő által sokkal erősebbnek bizonyulsz, mint amivel az ellenség megmérkőzhetnék.” – *The Signs of the Times*, September 7, 1891.

„Isten azt kívánta, hogy népe engedelmeskedjék neki, mert felismerték, hogy az engedelmisség által értelmes férfiakká és nőkké válnak. A szeretet kötelekeivel vonzotta magához az engedelmes és

„*Krisztus szeretete, testvéreink szeretete bizonyítja majd a világ előtt, hogy Jézussal voltunk és Tőle tanultunk. Akkor duzzad majd a harmadik angyal üzenete hangos kiáltássá és az egész világot be fogja ragyogni az Úr dicsősége.*”

készséges szívűeket. Azt kívánta, hogy népe győzedelmesen menjen előre, és győzzön. Kiváltságuk az volt, hogy életükben kinyilatkoztatassák Vezetőjük jellemét. A férfiak és nők végtelenül értékesek Isten szemében, nem azért, mert – mint ahogy sokan állítják – természetes halhatatlansággal rendelkeznének, hanem mert a Krisztusba vetett hit által elnyerhetik a halhatatlanságot. Csak Krisztus rendelkezik halhatatlansággal. A Benne való hit a bűnbánó lélek számára egy új élet kezdetét jelenti.” – *The Review and Herald*, July 10, 1900.

„Isten munkásainak sokkal mélyebb tapasztalatot kell szerezniük. Ha mindent átadnak Neki, hatalmasan fog munkálkodni értük. Az igazság zászlóját tűzik ki azokra az erődökre, amelyeket eddig Sátán birtokolt, és győzelmi kiáltásokkal veszik birtokba azokat. Megsebesülnek a csatában, de megkapják a vigasztaló üzenetet, hogy az Úr vezeti őket győzelemről győzelemre.” – *The Review and Herald*, „, September 17, 1903.

„Az Úr szeretné, hogy sáfárai hűségesen teljesítsék feladataikat az Ő nevében és erejében. Azzal, hogy hisznek szavában és tanításai szerint cselekszenek, továbbra is kijöhetnek győzve, hogy győzzenek.” – *Manuscript Releases* vol. 8, p. 161.

„A mennyei Király gyermekei az egész világegyetem színe előtt és jelenlétében harcolnak, és ennek a ténynek bátorságot kell adnia számunkra a küzdelemre, hogy győzelemre vezessen minket.” – *The Signs of the Times*, April 4, 1895.

AZ ÓKORI IZRAELT ÉS AZ ELSŐ EGYHÁZAT ISTEN SZERVEZTE c. Kr.e. 2000

Ábrahám Szövetség: Isten elhívta Ábrahámot, hogy létrehozza a kiválasztott népet, akik megőrzik Isten igazságát.

c. Kr.e. 1446

Kivonulás és a Sínai szövetség: Isten kiszabadította Izraelt Egyiptomból, és adta számukra a tízparancsolatot, beleértve a szombatot is (2. Mózes 20:8-11).

c. Kr.e. 1000

Izrael királysága: Dávid király, majd Salamon jelentős királlyá alakítja Izraelt, a templommal az istentisztelet központjaként.

Kr.e. 722 - 586

Szétszórás: Assíria és Babilon száműzi Izraelt és Júdát a hitehagyás miatt.

Kr.e. 538 Visszatérés és Jeruzsálem újjáépítése:

Ezsdrás és Nehémiás vezetésével Izrael visszatér, hogy újjáépítse a templomot és helyreállítsa Isten törvényét.

AZ ELSŐ EGYHÁZ ÉS A HITEHAGYÁS KEZDETE Kr. u. 1-4. század

Kr. u. 70

Jeruzsálem pusztulása: A zsidó rendszer véget ért, és az evangélium kiterjed a pogányokra.

Kr. u. 31

Keresztre feszítés és pünkösd: Krisztus halála és feltámadása nyitja meg az Újszövetséget, és a keresztény egyház pünkösdkor felhatalmazást kap.

c. Kr.e. 4

Jézus Krisztus szolgálata: Jézus beteljesíti az ószövetségi próféciaikat, tanítja Isten törvényét, beleértve a szombatot, és megalapozza az első keresztény hitet.

Kr. u. 313

Konstantin és a kereszténység legalizálása:

Konstantin római császár legalizálja a kereszténységet, ami pogány elemeket is tartalmaz. törvényét.

Kr. u. 321

A vasárnapi törvény: Konstantin életbe lépteti az első vasárnapi törvényt, eltérve a bibliai szombatünnepeltől.

4-15. század

Pápai fennhatóság és hitehagyás: A bibliai szombatartókat hitük miatt üldözik.

1517 A PROTESTÁNS REFORMÁCIÓ ÉS AZ IGAZSÁG HELYREÁLLÍTÁSA

Luther Márton reformációja: Luther tiltakozik a katolikus tanok ellen, és a hit általi üdvösséget hangsúlyozza.

16-17. század

A reformáció folytatása: Más reformátorok, mint például Kálvin és Wesley, helyreállítják a szentírási igazságokat, de a szombatünnepelést nagyrészt elmulasztják.

1863

1844

1831-1844

AZ ADVENT MOZGALOM ÉS A HETED-NAPI ADVENTIZMUS LÉTREJÖTTE

A HETEDNAPI ADVENTISTA REFORM MOZGALOM MEGALKAKULÁSA

1914-1918

Az I. világháború és az adventista válság: Az I. világháború alatt egyes adventista vezetők Európában támogatják a katonai szolgálatot, ami megosztottsághoz vezetett azon hívőkkel szemben, akik nem hajlandók fegyvert viselni szombaton.

A Hetednapi Adventista Egyház megszervezése: Az Adventista Egyház hivatalosan megalakul a hármaskorosi üzenet hirdetésére (Jelenések 14).

A vizsgálati ítélet és a szombat helyreállítása: Adventista úttörők, köztük Ellen G. White, Joseph Bates és James White elfogadják a hetedik napi szombatot, és megértik Krisztus munkáját a mennyben szentélyben.

A Millerite Mozgalom: William Miller Krisztusnak közeli visszatérését hirdeti. Az 1844-es nagy csalódás további bibliakutatáshoz vezet.

1925

1929

Jelenkor

A HNA Reformmozgalom hivatalos megalakulása: A hűséges tagok megszervezik az HNA Reformmozgalmat, szilárdan kitartva a bibliai erőszakmentesség, a szombat betartása és az egészségügyi elvek mellett.

A HNA Reformmozgalom Generál Konferencia megalakulása: A mozgalom nemzetközivé terjeszkedik, a globális evangelizációért szerveződik.

21. század

Az evangelizáció folytatása: A mozgalom továbbra is elkötelezett az eredeti adventista elvek fenntartása mellett, hangsúlyozva az egészségügyi reformot, az erkölcsösséget és a végidők próféciaját.

FEJLEMÉNYEK NAPJAINKBAN

20. Század

Növekedés és üldözés: A HNA Reformmozgalom a kommunista és fasiszta rezsim kihívásai ellenére is növekszik.

MERT ÉN VELED VAGYOK

*"Fenn a nagy hegyeknek magányában,
Lombos fák üde árnyékában,
Nézz fel a ragyogó kék ég felé,
És borulj le a magasságban lakó Isten elé!
A falevelek lágy susogásában,
Langyos szellő simogatásában,
Engedd, szívedet hagy érintse meg,
Istennek jóságából: a Szent Lélek!
Hagy járja át e tisztaság lelkedet,
Hogy a mennyei Szent légműködést érezhesd,
És legalább egy kevéske időre,
Ráborulhass lélekedben Jézusnak kebelére.
Hallod mint mondja néked drága Mestered?:
- Figyelj barátom, ne félj és ne rettegj!
Mert a veszélyben segítségemre siet,
Parancsomra egy erős angyal sereg!
- Ha éheznél hát imában szólíts meg,
Én a pusztában is asztalt teríték elébed,
Hűvös forrás vizét adom inni néked,
Hát mondom ismét: Ne félj és ne rettegj!
- Mikor ellenség támadna reád,
Szálljon felém könyörgő imád,
És a mennyből érkező tüzes szekerek,
Megfutamítják bármely földi ellenfeledet!
- Ha meg is engedném, hogy tömlöcbe vessenek,
Bizony mondom: nem leszel egyedül ott sem,
Mert én veled leszek fogságodban, ezt megígérem,
S cellád otthonod lesz Vélem, ó kedves gyermekem!"*

Szőke Pál